

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JULI 2014

Liahona

A photograph of two men in a workshop. On the left, a younger man with short dark hair, wearing a white t-shirt and light blue jeans, is leaning over a workbench. On the right, an older man with dark hair, wearing a green polo shirt, is looking at the younger man with a smile. The background is filled with wooden beams and tools, suggesting a carpenter's shop or a construction site.

**Att vara föräldrar
till unga vuxna,
s. 34**

**Brasilien: Ett århundrade
av tillväxt, s. 18**

**Se Frälsaren i
symboler, s. 52**

*"Ibland blir vi som
åskledare och får
'ta smällen' för att
vi håller fast vid
Guds normer och
utför hans arbete.
Jag vittnar om att
vi inte behöver
vara rädda om vi
är grundade i hans
lära. Vi kan
utsättas för
missförstånd, kritik
och även falska
anklagelser, men vi
är aldrig ensamma.
Vår Frälsare var
'föraktad och
övergiven av
människor' [Jes.
53:3]. Det är vårt
heliga privilegium
att stå vid hans
sida!"*

Äldste Robert D. Hales i
de tolv apostlarnas kворum,
"Stå starka på heliga platser",
Liahona, maj 2013, s. 50.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Löftet att hjärtan ska vändas**
President Henry B. Eyring
- 7 Besökslärarnas budskap: Jesu Kristi gudomliga mission: Förespråkare**

PÅ OMSLAGET

Framsida: Fotoillustration Cody Bell. Insidan av omslagets framsida: Foto © Robert Harding World Imagery/Corbis.

ARTIKLAR

- 18 Pionjärer i varje land: Kyrkan i Brasilien: Framtiden är äntligen här**
Mark L. Grover
Kyrkan i Brasilien har vuxit från en liten immigrantfamilj till över en miljon medlemmar.
- 24 Mormons bok, Israels insamling och Kristi andra ankomst**
Russell M. Nelson
Mormons bok är Guds redskap som behövs för att uppnå två gudomliga mål.
- 30 Var som Ammon**
Kan berättelsen om Ammon hjälpa dig att aktivera medlemmarna i din församling eller gren?
- 34 Tio tips för föräldrar till unga vuxna**
Wendy Ulrich
De här fem utmaningarna och tio förslagen hjälper dig att förstå dina unga vuxna barn bättre.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från aprilkonferensen 2014**
- 10 Vad vi tror på: Vi undervisar genom den Helige Andens kraft**
- 12 Tjänande i kyrkan: Leda som Frälsaren**
Ryan Carr
- 14 Gamla testamentets profeter: Elia**
- 15 Undervisning till vägledning för de unga: Arbete och oberoende**
- 16 Kyrkonytt**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Håll ögonen på stranden**
Richard M. Romney
Du kommer ingenstans om du fokuserar på vågorna.

42

42 Bli fullkomliga i Kristus

Gerrit W. Gong

Frälsarens fullkomlighet kan hjälpa oss övervinna ett perfektionistiskt, självkritiskt och orealistiskt tänkesätt.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Tips: Plocka de lila blommorna.

64

48 Gudomliga förbund skapar starka kristna

D. Todd Christofferson

Hur får vi moralisk och andlig kraft?

52 Vad ser du?

David A. Edwards

Titta närmare på evangeliets förrättningar. Du kanske lär dig något nytt.

55 Vår plats**56 Vägledning för de unga: Arbete – vem behöver det?**

Randall L. Ridd

58 Flytta på rör i leriga skor

Raymond M. Allton

Jag hade knappt återhämtat mig från morgonjobbet när rådgivanden till kvorumet körde in på uppfarten.

60 Rakt på sak**61 Affisch: Saker och ting är inte alltid vad de verkar vara****62 Tjäna av rätt anledningar**

Rasem Maluff

Jag hade en lovande fotbolls-karriär. Behövde jag verkligen verka som missionär?

64 Mormonerna tror faktiskt på Gud

Brenda Hernandez Ruiz

När jag sade till kvinnan att jag var mormon ville hon inte prata med mig mer.

70

66 Särskilt vittne: Vad kan vi göra för att vara värdiga Anden?

Boyd K. Packer

67 Min lektion om tro

Emma R.

Ett enda melonfrö undervisade mig om tro.

68 Min kropp är ett tempel

Marissa Widdison

Har du några frågor om din kropp?

70 Ta med Primär hem: Vi blir medlemmar i kyrkan genom dop och konfirmation

Jennifer Maddy

72 Vår sida**73 Redo att tjäna**

Eduardo Gavarret

Vattnet var jättekallt, men jag ville ändå döpas.

74 Vänner runtom i världen: Jag heter Pedro och kommer från Brasilien

Amie Jane Leavitt

76 För små barn: Sarah gick och gick

Heidi Poelman

81 Porträtt av en profet: Thomas S. Monson

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G.
Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen,
Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Verkställande direktör: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr

Skriv- och redigeringslag: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton,
Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimall Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gysi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst
Mariatorget 1A
118 48 STOCKHOLM
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A
533 38 Jönköping
Tfn/Fax 036-71 96 63
E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik
Sveagatan 8A
441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta
Customer Service (kundtjänsten)
Tel: 08-500 655 20
E-post: RCStockholm@LDSChurch.org
Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till Liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till Liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2014 Vol. 138 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna.
Här är två förslag.

FOTOILLUSTRATION CODY BELL

"Bli fullkomliga i Kristus", sidan 42:

Använd äldste Gongs lärdomar om perfektionism och gör en frågelek med sanna och falska påståenden för att hjälpa din familj se om de har perfektionistiska tendenser. Du kan använda sådana meningar som "Jag kan vara glad fastän jag gör misstag" eller "Det är svårt för mig att förlåta andra" i frågeleken. Läs tillsammans vad äldste Gong lär om att lita på Frälsaren. Du kan också använda sidorna 150–151 i *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* för att undervisa om hur man sätter upp bra mål och övervinner perfektionism.

"Min kropp är ett tempel", sidan 68:

Använd frågorna i artikeln för att lära dina barn hur man respekterar och älskar sin kropp. Du kan servera något nyttigt att äta, till exempel frukt eller grönsaker, för att lära dina barn om bra matvanor. Ni kan utöva någon idrott eller ha en aktivitet ute för att hjälpa barnen uppskatta bra hälsa och energi. Uppmuntra barnen att hjälpa ett barn eller en tonåring i sin församling eller gren eller i skolan som har funktionshinder. Ni kan också sjunga "Jag går med dig" *Barnens sångbok*, s. 78).

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Aktivering, 30, 38

Arbete, 15, 56, 58

Buden, 60

Den Helige Anden, 10,
40, 66

Dop, 52, 70, 73

Evigt perspektiv, 42, 80

Familjen, 34, 39, 40, 41, 80

Fysisk kropp, 68

Förbund, 24, 48

Förrättningar, 52, 70

Försoningen, 7, 42

Föräldraskap, 34

Gamla testamentet, 14

Jesus Kristus, 7, 12, 42

Konfirmation, 52, 70

Kristi andra ankomst, 24

Missionsarbete, 18, 30,
62, 64

Mormons bok, 24, 30,
38, 55

Omvändelse, 18

Pionjärer, 18, 76

Profeter, 14, 81

Sakramentet, 52, 70

Släktforskning, 4, 6, 14, 55

Tempel, 18

Tjänande, 12, 56, 58,
62, 73

Tro, 48, 67

Undervisning, 10

Unga vuxna, 34

Vittnesbörd, 64

Äktenskap, 41

Ämbeten, 12

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare
i första presidentskapet

LÖFTET ATT hjärtan ska vändas

Min mor Mildred Bennion Eyring växte upp i jordbrukssamhället Granger i Utah. Roy, en av hennes bröder, tog över familjeföretaget att föda upp får. Som ung man tillbringade han många veckor hemifrån. Med tiden blev han allt mindre intresserad av kyrkan. Så småningom flyttade han till Idaho, gifte sig och fick tre barn. Han dog vid 34 års ålder, när hans hustru var 28 år och barnen var små.

Fastän Roys lilla familj var i Idaho och min mor hade flyttat drygt 400 mil bort, till New Jersey, skrev hon ofta kärleksfulla och uppmuntrande brev till dem. Min morbrors familj kallade mor tillgivet för "moster Mid".

Åren gick och en dag fick jag ett telefonsamtal från en av mina kusiner. Jag fick veta att Roys änka hade dött. Min kusin sade: "Moster Mid skulle vilja att du fick veta det." Moster Mid hade avlidit för länge sedan, men familjen kände fortfarande hennes kärlek och ville tala om det här för mig.

Det slog mig vilken stor roll min mor hade spelat i sin familj, liknande den roll som de nephitiska profeterna spelade i sina familjer genom att hålla sig nära släktingar som de ville föra till Jesu Kristi evangelium. Nephi skrev en uppteckning som han hoppades skulle påverka hans bröders barn till att återvända till sin patriark Lehi i tro. Mosiahs söner visade samma kärlek när de predikade evangeliet för Lehis efterkommande.

Herren har gett oss möjlighet att känna kärlek i familjer som kan vara tillsammans för evigt. Ungdomar i kyrkan i dag känner hur deras hjärtan vänds till deras släkt. De söker efter namn på släktingar som inte hade möjlighet att ta emot de frälsande förrättningarna i sitt liv. De tar med de här namnen till templet. När de går ner i dopets vatten har de möjlighet att känna kärleken från Herren och från sina släktingar som de utför ställföreträdande förrättningar för.

Jag minns fortfarande min kusins kärleksfulla röst under telefonsamtalet: "Mor har dött och moster Mid skulle vilja att du fick veta det."

De av er som utför förrättningar för släktingar visar er kärlek, liksom Mosiahs söner och profeten Nephi gjorde. Liksom dem känner du glädje över dem som tar emot din gåva. Du kan också förvänta dig att få känna samma stora tillfredsställelse som Ammon, som sade om sitt missionsarbete bland avlägsna släktingar:

"Låt oss därför jubla, ja, vi skall glädjas i Herren. Ja, vi skall fröjda oss, ty vår glädje är full. Ja, vi skall prisa vår Gud för evigt. Se, vem kan glädjas för mycket i Herren? Ja, vem kan säga för mycket om hans stora makt och om hans barmhärtighet och om hans tålmod med människobarnen? Se, jag säger er att jag inte kan uttrycka ens det minsta av det jag känner" (Alma 26:16).

Jag vittnar om att de kärleksfulla känslor du har till

dina släktingar – oavsett var de är – är en uppfyllelse av löftet att Elia skulle komma. Han kom. Barnens hjärtan vänds till deras fäder, och fädernas hjärtan vänds till deras barn (se Mal. 4:5–6; Joseph Smith — Historien 1:38–39). När du känner en önskan att hitta namnen på dina förfäder och ta namnen till templet så upplever du uppfyllelsen av den profetian.

Det är en välsignelse att leva i en tid när löftet om att hjärtan

ska vändas håller på att uppfyllas. Mildred Bennion Eyring kände en sådan önskan i hjärtat. Hon älskade sin brors familj och hon

visade dem kärlek. De kände hur deras hjärtan vändes i kärlek till moster Mid eftersom de visste att hon älskade dem. ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Du kan läsa profetiorna om Elias ande för dem du besöker (se Mal. 4:5–6; Joseph Smith — Historien 1:38–39). Samtala om hur man kan engagera sig i släktforskning, bland annat genom att indexera, fotografera och blogga. Om de du undervisar inte är bekanta med [FamilySearch.org](https://www.familysearch.org) kan du ta lite tid till att visa dem.

Jag lär känna farmor

Jewelene Carter

Ett av mina projekt i Unga kvinnor var att hjälpa min farmor hitta sina förfäder genom att gå igenom mikrofilmer i släktforskningscentret i Mesa, Arizona. När vi satt sida vid sida och sökte efter våra släktingar började jag undra: "Vet jag egentligen så mycket om min

farmor som sitter precis bredvid mig?"

Vi hittade många släktingar, förberedde deras information och besökte templet i Mesa och utförde deras dop och konfirmationer. En kort tid därefter gav farmor mig en inbunden sammanställning av sin släktforskning.

Eftersom farmor lider av reumatism gör det mycket ont när hon ska använda tangentbordet. Jag tycker om att hjälpa henne på datorn. Tillsammans skriver vi berättelser från hennes liv till förmån för vår släkt. Jag tycker om att vara en del av hennes liv och att lära mig så mycket om kyrkans historia medan vi samarbetar med de här projekten.

Författaren bor nu i Virginia, USA.

BARN

Frid och glädje finns på jord

*Himmelen i glädje ser
på ett älskat hem.*

*Världen blott i kärlek ler
i ett älskat hem.*

*("Frid och glädje finns på jord",
Psalmer, nr 191)*

Vår himmelske Fader vill att vi ska älska våra familjer så att vi kan vara lyckliga. Ju mer vi tjänar våra familjer, desto mer älskar vi vår himmelske Fader och våra familjemedlemmar.

Studera det här materialet under bön och försök få reda på vad du ska prata om. Hur kan din kunskap om Frälsarens liv och mission stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi gudomliga mission: Förespråkare

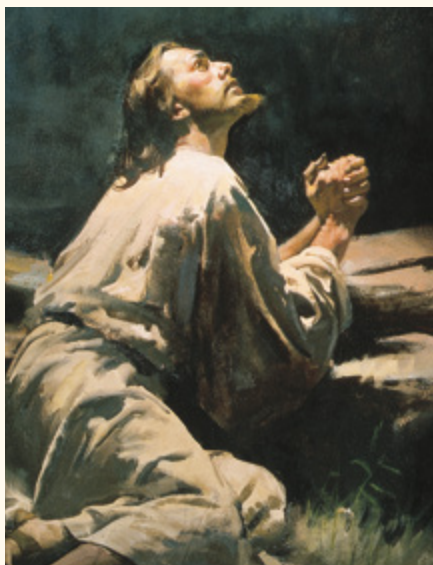
Det här är ett budskap i en rad besökslärarbudskap som handlar om olika aspekter av Frälsarens mission.

Jesus Kristus är vår förespråkare hos Fadern. Det engelska ordet för förespråkare, *advocate*, har latinska rötter och betyder "en som väddar om något för en annans räkning".¹ Frälsaren väddar för vår skull med förståelse, rättvisa och barmhärtighet. Den vetenskapen kan fylla oss med kärlek och tacksamhet för hans försoning.

"Lyssna till [Jesus Kristus] som är förespråkaren hos Fadern, han som för er talan inför honom,

och säger: Fader, se hans lidanden och död som inte begick någon synd, i vilken du fann gott behag. Se din Sons blod som blev utgjutet, blodet från honom som du utgav för att du själv skulle kunna förhärligas.

Fader, skona därför dessa mina bröder som tror på mitt namn, så att de kan komma till mig och få evigt liv" (L&F 45:3–5).

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum har sagt följande om Kristus som vår Förespråkare: "Detta är av stor betydelse för mig, att jag vid alla tillfällen och i alla omständigheter kan närma mig nådens tron genom bön, och att min himmelske Fader hör min väddan, och att min förespråkare, som inte syndade och vars blod utgöts, skall tala för min sak."²

Ytterligare skriftställen

Mosiah 15:8–9; Moroni 7:28;

Läran och förbunden 29:5; 110:4

Tro, Familj, Tjänande

Från skrifterna

Under Herrens kyrkas hela historia har Jesu Kristi kvinnliga lärjungar följt hans exempel. Ester var trofast och modig. Hennes kusin Mordokaj skickade ett exemplar av kungens skrivelse att judarna skulle dödas, och han uppmanade henne att "väddja till [kungen] och begära nåd för sitt folk". Han fortsatte: "Vem vet om du inte har nått kunglig värdighet just för en tid som denna?" (Ester 4:8, 14.)

Trots faran gick Ester med på det: "Jag [skall] gå in till kungen, även om det är mot lagen. Skall jag gå förlorad, så må jag gå förlorad" (Ester 4:16).

Ester talade ödmjukt till kungen och "föll ner för hans fötter och grät och bad ... [honom] att återkalla [brevet om] ... att förgöra judarna." Hon fortsatte: "Hur skall jag kunna uthärda att se mina landsmän förgöras?" (se Ester 8:3, 5–6). Kungens hjärta vecknade och han beviljade hennes begäran.³

Att begrunda

Hur kan det faktum att Jesus Kristus är vår förespråkare inspirera oss att visa barmhärtighet och förlåta andra?

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Jesus Christ—Our Master and More" (brasafton vid Brigham Young-universitetet, 2 feb. 1992), s. 4; speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, "Jag vet vem jag förtröstar på", *Nordstjärnan*, juli 1993, s. 81.
3. Se också *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 179–180.

ANTECKNINGAR FRÅN APRILKONFERENSEN 2014

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från generalkonferensen i april 2014 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa aktuella lärdomar från levande profeter och apostlar och andra kyrkoledare.

LÄROPUNKTER

Äktenskap och familj

"[Nyligen] skickade första presidentskapet och de tolv kvorum ett brev till kyrkans ledare runtom i världen. I det står det bland annat: 'Ändringar i civila lagar ändrar inte, och kan inte ändra, den moraliska lag som Gud har instiftat. Gud förväntar sig att vi upprätthåller och följer hans bud oavsett avvikande åsikter eller trender i samhället. Hans kyskhetslag är tydlig: Sexuellt umgänge är rätt endast mellan en man och en kvinna som är lagligen gifta som man och hustru.'

Världen glider bort från Herrens kyskhetslag, men det gör inte vi. ...

Många regeringar och välmenande

individer har omdefinierat äktenskapet, men Herren har inte det. I begynnelsen instiftade Gud äktenskapet mellan en man och en kvinna – Adam och Eva. Han bestämde att äktenskapets ändamål ska vara så mycket mer än vuxnas personliga tillfredsställelse och självförverkligande. Ännu viktigare är att de därigenom skapar en idealisk miljö där barn kan fostras och vårdas. Familjen är himlens skatt."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum, "Andliga virvelvindar, *Liahona*, maj 2014, s. 19.

Äldste Andersen talar om hur vi kan handskas med frågor om svåra ämnen på lds.org/go/andersen714.

PROFETISKT LÖFTE

Mod

"För att kunna fatta rätta beslut krävs det mod – modet att säga nej när vi bör göra det, och modet att säga ja när så är lämpligt, modet att göra det rätta för att det är rätt. ...

Det här inre modet innebär också att göra det rätta fastän vi känner oss rädda, försvara vår tro med risk att bli hånade, och behålla tron fastän vi riskerar att förlora vänner eller social ställning.

När vi går framåt och strävar efter att leva som vi borde, får vi med säkerhet hjälp från Herren och kan finna tröst i hans ord."

President Thomas S. Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2014, s. 66, 67, 69.

Lär av president Monson hur vi kan stärka vårt mod på lds.org/go/monson2714.

Påskynda frälsningsarbetet

Några av de viktigaste ämnena tas upp av mer än en talare på generalkonferensen. Här är vad tre talare sade om att påskynda frälsningsverket:

- "Hur bra ens budskap än är så kan det hända att man inte får tillfälle att förmedla det utan återkommande, ihärdig uppföljning."¹ – Äldste M. Russell Ballard. Läs mer om äldste Ballards inbjudan på lds.org/go/ballard714.
- "Templet i Gilbert, Arizona ... blev det 142:a templet i drift i kyrkan. ... När alla de tempel som tillkännagivits är klara,

kommer vi att ha 170 tempel i drift över hela världen."² – President Thomas S. Monson. Läs mer på lds.org/go/monson714.

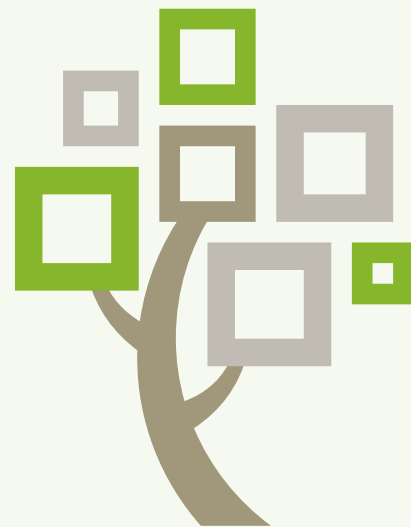
- "Vi ska 'lägga åt sidan det som hör världen till, ... hålla fast vid [våra] förbund' [L&F 25:10, 13], komma till Kristus och följa honom. Det är det som lärjungar gör!"³ – Linda K. Burton. Se syster Burtons tal på lds.org/go/burton714.

SLUTNOTER

1. "Följa upp", *Liahona*, maj 2014, s. 78.
2. "Välkomna till konferensen", *Liahona*, maj 2014, s. 4.
3. "Sökes: Händer och hjärtan till att påskynda verket", *Liahona*, maj 2014, s. 122.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

HUR MAN HÅLLER EN "SLÄKTTRÄDSTRÄFF".

"Äntligen har vi läran, templen och tekniken som behövs för att familjer ska kunna utföra detta stor-slagna frälsningsverk. Jag föreslår ... [att varje familj] har en 'Släktträds-träff'. Det bör vara en återkommande insats."

Äldste Quentin L. Cook, "Rötter och grenar" *Liahona*, maj 2014, s. 47.

1. Samlas i släkten och dela med er av historier, berättelser, foton och arvegods.
2. Ladda upp historier och foton till Family Tree och koppla samman källdokument med förfäder.
3. Fastställ vilka förfäder som behöver förrättningar gjorda och boka in uppgifter för släktingar.

Hitta andra sätt på vilka vi enligt äldste Cook kan välsignas genom släktforskning på lds.org/go/cook714.

VI UNDERVISAR GENOM DEN HELIGE ANDENS KRAFT

Vi tror att undervisning om Jesu Kristi evangelium genom den Helige Andens kraft är nödvändig för Guds frälsningsverk. God undervisning hjälper andra att tillväxa i sin tro och önskan att följa evangeliet. Undervisning kan ske i många situationer, till exempel när man håller lektioner och tal i kyrkan, men vi undervisar också när vi samtalar om ett skriftställe med en familjemedlem eller när vi förklarar vad prästadömet är för en granne.

”Denna kyrkas ... lärare skall undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok, vari evangeliets fullhet finns.

Och de skall iaktta förbunden och kyrkans föreskrifter och hålla dem, och det är dessa de skall undervisa om så som Anden leder dem.

Och Anden skall ges till er genom trons bön, och om ni inte får del av Anden skall ni inte undervisa” (L&F 42:12–14).

Tänk på de här fyra principerna för god undervisning:

- **Älska dem du undervisar.**

Lär känna dem. Begrunda under bön deras behov när du förbereder dig för att undervisa. Försök att variera dina undervisningsmetoder: olika metoder kan påverka olika personer (se några förslag till höger).

- **Undervisa genom Anden.**

Nephi sade: ”När en människa talar genom den Helige Andens kraft överför den Helige Andens kraft ordet till människobarnens hjärtan” (2 Nephi 33:1). När du undervisar kan du inbjuda Andens inflytande genom att bära vittnesbörd och genom att använda skrifterna och nutida profeters lärdomar. Be om att få vägledning av den Helige Anden när du förbereder dig för att undervisa. Han kan inspirera dig så att du vet hur du ska undervisa på bästa sätt.

- **Undervisa om läran.** Godkänt studiematerial från kyrkan, som

skrifterna, generalkonferenstal och lektionsböcker innehåller läran – eviga sanningar från Gud.

- **Uppmuntra till flitiga studier.**

När du undervisar bör du tänka på att de som lyssnar har ansvaret att lära sig något. Uppmuntra dem att ställa frågor, berätta om sina tankar om ämnet och begrunda hur de kan följa evangeliets principer. Deras vittnesbörd om principerna stärks när de efterlever dem (se Joh. 7:17).

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) talade om betydelsen av god undervisning: ”Evigt liv uppnås enbart i den mån som män och kvinnor *undervisas med sådan effektivitet* att de förändrar och disciplinerar sitt liv. De kan inte tvingas till rättfärdighet eller till himmelen. De måste ledas, och det innebär undervisning” (citerat i Jeffrey R. Holland, ”Det är från Gud du har kommit som lärare”, *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 25). ■

För mer information, se *Läran och förbunden* 50:13–22; Handbok 2: Kyrkans förvaltning (2010), 5.5.4.

Här är några undervisningsmetoder som kan hjälpa dig nå personer med olika slags inlärningsstilar:

Återge uppbyggliga berättelser och exempel, till exempel berättelser från skrifterna och ditt liv.

Spela eller sjung heliga sånger. Psalmer och primärsånger kan undervisa om en lära och inbjuda Herrens ande.

Ställ frågor som uppmuntrar dem du undervisar att berätta om sina tankar och känslor.

Visa bilder och olika föremål. Evangeliets principer kan jämföras med frön, stenar, växter och andra välbekanta föremål.

Bär vittnesbörd om evangeliets principer som du undervisar om. Vittnesbörd inbjuder den Helige Anden att vittna om sanningen.

LEDA SOM FRÄLSAREN

Ryan Carr

Kyrkans tidningar

Det är stor skillnad på världens dåliga ledare och den fullkomlige ledaren, världens Frälsare. President Spencer W. Kimball (1895–1985) förklarade: "De mest tragiska gestalterna i människosläktets historia är tragiska just därför att de nästan helt och hållet saknade de egenskaper som mannen från Galileen hade. När Jesus var osjälvisk, var de själviska. När Jesus var angelägen om frihet, var de angelägna om herravälde. När Jesus var angelägen om tjänande, var de angelägna om social ställning. När Jesus uppfyllde andra människors verkliga behov, var de bara angelägna om egna behov och önskningar. När Jesus var angelägen om sina lärjungars utveckling, ville de manipulera människorna. När Jesus var fylld av medlidande balanserat med rättvisa, var de ofta fyllda med misslythet och orättvisa."¹

För att lyckas som ledare i Herrens kyrka måste vi följa hans exempel. Följande förslag kan hjälpa oss bli mer kristuslika i vårt ledarskap.

Kristuslika ledare tjänar "med blicken endast fäst på Guds ära" (L&F 4:5) och försöker göra vår himmelske Faders vilja. Frälsaren sade: "Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig" (Joh. 6:38).

Kristuslika ledare litar inte till "köttslig arm" (2 Nephi 4:34). De ber ödmjukt om vägledning. De väntar på Herren och försöker göra hans arbete i hans tid och på hans sätt i stället för att lita till sina egna talanger och förmågor.

Kristuslika ledare söker inte efter en ställning i kyrkan. De ser ämbeten som möjligheter att tjäna, inte som befordringar. Inte heller ser de avlösningar som degraderingar. Avlösningen är en naturlig del av varje ämbete.

Kristuslika ledare är tjänare. De hjälper, undervisar och uppmuntrar dem de tjänar. De eftersträvar att välsigna andra, som Frälsaren gjorde: "Han gör ingenting utom det som är till nytta för världen" (2 Nephi 26:24). De ser sig själva som Herrens representanter som hjälper andra att återvända till honom.

Kristuslika ledare strävar efter att hjälpa andra utvecklas. President Kimball har också sagt:

"Jesus hade tillräckligt stor tilltro till sina efterföljare för att låta dem delta

"MEN JAG HAR INGEN ERFARENHET AV ATT LEDA!"

Oroa dig inte om du inte har så stor erfarenhet än. Du har kallats genom inspiration, av någon som har myndighet (se Trosartiklarna 1:5). Herren ser vad du kan bli. Din kallelse att leda kan vara en möjlighet att utveckla starka sidor och övervinna svagheter.

I företag och organisationer är en ledares utbildning och erfarenhet ofta de viktigaste kvalifikationerna, Men Herrens sätt är annorlunda. President Lorenzo Snow (1814–1901) sade: "Apostlarna som Gud kallade, som Jesus, Guds Son kallade, ... var inte lärda, de var inte kunniga i vetenskaperna, de innehade inte höga ställningar i Judéen. De var fattiga och outbildade, de hade enkla kallelser i livet. ... Herren verkar alltså annorlunda. Han skiljer sig från människor i sitt sätt att ge kallelser."¹ Lyckligtvis är det så att "den Herren kallar, den dugliggör Herren".²

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* (2012), s. 149.
2. Se Thomas S. Monson, "Plikten kallar", *Liahona*, juli 1996, s. 46.

TILL LEDARE SOM GER RÅD TILL KYRKANS MEDLEMMAR

När du träffar medlemmar i kyrkan som behöver din hjälp så vill de kanske att du löser deras problem åt dem. Men om du gör det hindrar du deras personliga tillväxt. De kanske kommer och förväntar sig en omedelbar lösning, men deras problem behöver tid att lösas. Här är några vanliga problem. Följande frågor, som föreslagits av prästadömsledare, kan vara till hjälp när du förbereder dig för att ge råd till medlemmar:

- Ger du sådana råd och hjälper medlemmarna på ett sådant sätt att de själva har ansvaret att övervinna sina problem?
- Vägleder du medlemmarna till att hitta svar på egen hand?
- Följer du upp när det gäller sådant som de har gått med på att göra?
- Hjälper du dem att hitta resurser som hjälper dem att lösa sina problem?
- Uppmuntrar du dem att be till Herren?
- Blir medlemmarna uppmuntrade att förbättra sig av dina råd?

Naturligtvis är alla situationer olika, så det är viktigt att följa Andens vägledning. Att tjäna med kärlek, tålmod och andlig lyhördhet ger goda resultat.

i hans verk, och därmed få möjlighet att växa. Detta är en av de viktigaste lärdomarna vi kan dra av hans ledarskap. Om vi avvisar andra människor bara för att en uppgift skall bli utförd snabbare och effektivare, blir uppgiften säkerligen utförd, men utan den viktiga tillväxten och utvecklingen hos medarbetarna. ...

Jesus gav människor sanningar och uppgifter som motsvarade deras förmåga. Han överhopade dem inte med mer än de kunde klara av, men han

gav dem tillräckligt för att de skulle få tänja sina själar.”²

Profeten Joseph Smith beskrev hur han ledde folket så väl: ”Jag lär dem rätta principer, sedan styr de sig själva.”³ Detta är själva kärnan i Herrens sätt att leda. ■

SLUTNOTER

1. Spencer W. Kimball, ”Jesus – den fullkomlige ledaren”, *Nordstjärnan*, mars 1980, s. 16.
2. Spencer W. Kimball, ”Jesus – den fullkomlige ledaren”, s. 15, 16.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 283.

ELIA

*"Elia var en av de största profeterna, och Herren gav honom beseglingsmakten."*¹

— President Joseph Fielding Smith (1876–1972)

Jag verkade i Israels norra rike.² På grund av israeliternas orättfärdighet förseglade jag himlen från att regna och orsakade en hungersnöd i landet. Under hungersnöden bodde jag vid en bäck och korporna gav mig mat, men bäcken torkade ut.³

Herren befälde mig att gå till en änka som bodde i Sarefat, och hon skulle ge mig mat. När jag träffade henne höll hon på att samla ved för att laga en sista måltid åt sig själv och sin son. Jag sade till henne att om hon gav mig att äta först så skulle "mjölet i krukan ... inte ta slut, och olja [skulle] inte fattas i kannan fram till den dag då HERREN [lät] det regna på jorden".⁴ Hon utövade tro och Herren uppfyllde sitt löfte.

Medan jag bodde hos familjen dog ankans son. Jag vädjade: "Herre, min Gud, låt denne pojkes själ komma

tillbaka in i honom."⁵ Herren hörde min vädjan och hennes son blev levande igen.⁶

Senare visade jag Herrens kraft för Israels folk genom att utmana Baals präster i en tävling. Prästerna förberedde ett offer och åkallade Baal hela dagen, att han skulle sända ner eld, men det kom ingen eld. Jag byggde ett altare av tolv stenar som symboliserar Israels tolv stammar och grävde ett dike runt altaret. Sedan lät jag hälla tolv krukor vatten över altaret och dess offer så att träet blev genomdränkt och diket fylldes av vatten. Jag åkallade Herren och han sände ner eld som förtärde brännoffret, altaret och vattnet. Efteråt bad jag till Herren och han öppnade himlen och lät det regna.⁷

I slutet av mitt liv dog jag inte utan för upp till himlen i en vagn

av eld.⁸ Under Kristi jordiska verksamhet uppenbarade jag mig på förklaringsberget och gav prästdörets nycklar till Petrus, Jakob och Johannes.⁹

Jag uppenbarade mig igen i de sista dagarna "för att vända fädernas hjärtan till barnen och barnens till fäderna" i templet i Kirtland den 3 april 1836, och återställde beseglingsmaktens nycklar till Joseph Smith och Oliver Cowdery.¹⁰ ■

SLUTNOTER

1. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, red. av Joseph Fielding Smith Jr., 5 vol. (1957–1966), 4:193.
2. Se Handledning för skriftstudier, "Elia"; scriptures.lds.org.
3. Se 1 Kung. 17:1–7.
4. Se 1 Kung. 17:8–16.
5. Se 1 Kung. 17:21.
6. Se 1 Kung. 17:8–24.
7. Se 1 Kung. 18.
8. Se 2 Kung. 2:11.
9. Se Matt. 17:3; Handledning för skriftstudier, "Förklaring"; scriptures.lds.org.
10. Se Läran och förbunden 110:13–16.

ARBETE OCH OBEROENDE

När ungdomar och barn lär sig att arbeta hårt och vara oberoende så förbereder de sig för att "bidra till världen [de] lever i" (*Vägledning för de unga* [2011], s. 40).

På sidorna 56–57 i det här numret berättar Randall L. Ridd, andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap, vad han lärde sig när han hjälpte sin pappa att bygga ett hus. Han tar upp vikten av att arbeta hårt, ha en bra inställning och bygga Herrens rike. Broder Ridd påminner oss: "Så vem behöver arbete? Vi alla! Det är modern till självtillit, prestation och glädje i det här livet. När du är glatt engagerad i att arbeta bärar alla omkring dig en rik skörd tack vare alla frön du sår."

Förslag för att undervisa ungdomar

- I *Vägledning för de unga* står det: "Sätt upp höga mål för dig själv, och var villig att arbeta hårt för att uppnå dem" (s. 40). Du kan titta på Mormons Messages for Youth-videon "Trägen vinner" tillsammans med dina barn (se videorna under Marriage and Family på mormonchannel.org/come-follow-me). Arbeta sedan tillsammans på att sätta upp

några mål och gör upp planer för hur ni ska nå dem.

- Det är mycket lättare att arbeta när vi har en positiv inställning. Läs "Flytta på rör i leriga skor" på sidorna 58–59 i det här numret och samtala om hur vår inställning påverkar vårt arbete.
- "En form av lathet är att tillbringa alltför mycket tid till aktiviteter som hindrar dig från produktivt arbete, till exempel sådant som att surfa på internet, spela TV-spel och se på TV" (*Vägledning för de unga*, s. 40). Fråga dina barn om fördelarna och farorna med internet, videospel och teve. När blir de här redskapen till distraktioner? Vilka välsignelser kommer av produktivt arbete? Du kan hjälpa dina barn uppleva de här välsignelserna genom att lägga tekniken åt sidan en tid och arbeta på ett projekt tillsammans.

Förslag för att undervisa barn

- Missionsarbete är hårt arbete och när barn lär sig att bli oberoende så förbereder de sig för det arbetet. Gör en lista tillsammans med dina barn över sysslor som missionärer bör veta hur man

SKRIFTSTÄLLEN OM DET HÄR ÄMNET

Jesaja 55:2

2 Nephi 5:17, 27

Mosiah 4:16–21

Läran och förbunden 58:26–29

Joseph Smith — Historien 1:55

gör (som att tvätta, laga mat och städa). Gör sedan några av sysslorna tillsammans.

- I sin artikel påminner broder Ridd oss om att "det viktigaste arbetet är Guds arbete". Hur kan din familj påskynda Herrens verk? Fundera över något ni kan göra tillsammans som hjälper andra att komma närmare Kristus.
- I oberoendet ingår att lära sig hur man hanterar pengar. Undervisa dina barn om principerna som gäller budgetering och vikten av att göra tionde till en del av budgeten. ■

LDS Charities uppmärksammas under FN-evenemang

Arbetet som organisationen LDS Charities utför togs upp under en paneldiskussion nyligen vid FN:s högkvarter i New York. Evenemanget "Upptäck mormonismen och dess roll i humanitärt arbete" var en del av Focus on Faith-serien som sponsrades av avdelningen för opolitiska organisationer i FN:s PR- och kommunikationsdepartement.

"Serien har för avsikt att ge en bredare förståelse för hur olika trossystem delar sådana grundläggande principer som tolerans, ömsesidig respekt för personer som skiljer sig från oss, och hängivenhet mot förlikning och fredliga lösningar på dispyter", förklarade panelledaren Felipe Queipo, PR-assistent vid FN och medlem i kyrkan från Spanien.

"Att ta hand om fattiga är en grundläggande plikt för alla som vördar Gud och allas vårt broder- och systerskap – att tjäna, lyfta, välsigna och hjälpa nödställda oberoende av religiös övertygelse, social filosofi, nationalitet, stam, kön eller bakgrund", sade

Sharon Eubank, chef för LDS Charities, som deltog i diskussionen.

I sitt tal tog hon också upp syftet med LDS Charities: att avhjälpa lidande, fostra oberoende och ge möjlighet till tjänande för familjer av alla nationaliteter. Dess nyckelinitiativ, säger hon, är rent vatten, återupplivning av nyfödda, synvård, distribuering av rullstolar, vaccinationer, mat och nödhjälpsinsatser.

Andra deltagare som tillhör kyrkan var Ahmad S. Corbitt, chef för kyrkans informationstjänst i New York, och John P. (Phil) Colton som verkar tillsammans med sin hustru Barbara som FN:s representant för LDS Charities.

Broder Corbitt sade att det finns "välmenande personer inom alla världens religioner", och underströk vikten av samarbete. Broder Colton berättade hur LDS Charities hjälpte nästan två miljoner människor i 132 länder under 2013. ■

**Represen-
tanter för kyr-
kan deltar i en
paneldiskus-
sion vid FN.**

NYA MISSIONSPRESIDENTER KALLADE ATT TJÄNA

Första presidentskapet har kallat 122 nya missionspresidenter med hustrur att verka i sina tilldelade området med början i juli 2014. Information om de nya missionspresidenterna finner du på lds.org/church/news/church-announces-2014-mission-president-assignments.

LEDARE GER TRÖST OCH STÖD I FILIPPINERNA

I februari, 100 dagar efter att tyfonen Haiyan hade ödelagt Tacloban, reste syster Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, och syster Carol F. McConkie, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, till katastrofzonen för att ge stöd och tröst.

”Jag kände att jag behövde krama om systrarna”, säger syster Burton. ”Jag insåg att jag inte kunde göra så mycket mer, men jag visste att jag behövde komma till Tacloban och krama om alla som jag kom åt.”

Tyfonen Haiyan förstörde över en miljon bostäder i centrala Filippinerna. Över sex tusen personer dog, däribland fyrtiotvå sista dagars heliga. Efter stormen skickade kyrkan förnödenheter och gick samman med lokala och internationella organisationer för att bidra med mat, tak över huvudet, vattenrening, röjning och att återställa försörjningsförmågan.

Både syster Burton och syster McConkie rapporterade att de såg hopp och optimism bland medlemmarna som återuppbygger sina hem och stärks i sina vittnesbörd genom att tjäna varandra.

Syster Carol F. McConkie träffar barn i Taclobans stavscenter i Filippinerna.

Äldste Jeffrey R. Holland talar till medlemmar i Taiwan.

Apostlar verkar i många nationer

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum fortsätter att leda kyrkans verksamhet i hela världen. Uppdrag nyligen:

- Äldste Russell M. Nelson och äldste Neil L. Andersen gav råd och vägledning till heliga i Australien, Nya Zeeland, Franska Polynesien, Fiji, Nya Kaledonien, Tonga och Papua Nya Guinea. Äldste Nelson talade om behovet av att stärka familjen och äldste Andersen påminde medlemmarna om att vara vid gott mod. I ett annat uppdrag träffade äldste Andersen medlemmar och samhällsledare i de områden i Filippinerna som ödelagts av jordbävningar och tropiska stormar.
 - Äldste Dallin H. Oaks återinvigde missionärsskolan i Mexico City. Han uppmunttrade missionärerna att studera flitigt och hänge sig själva åt Herren.
 - Äldste M. Russell Ballard sade till de heliga i området Sydamerika Syd att ”dagen för Lehis söner och döttrar blomstrar”, med 4,5 miljoner medlemmar och 14 tempel i Sydamerika. Det här är uppfyllelsen av en profetia som hans farfar äldste Melvin J. Ballard (1873–1939) gav, att Sydamerika skulle bli en kraft i kyrkan.
 - Äldste Jeffrey R. Holland uppmuntrade medlemmarna i Taiwan och Hongkong att göra templet till en del av sina liv genom att besöka det så ofta de kan.
 - Äldste David A. Bednar påminde sista dagars heliga i Uganda att de är pionjärer när det gäller att bygga upp kyrkan i sitt land. Han påminde medlemmarna i Kenya om vikten av att konsekvent visa kärlek i hemmet.
 - Äldste Quentin L. Cook undervisade medlemmarna i Centralamerika om vikten av att tjäna Gud, varandra och sin nästa.
- För att läsa mer om apostlarnas arbete, gå till lds.org/prophets-and-apostles. ■

KYRKAN I Brasilien

FRAMTIDEN ÄR ÄNTLIGEN HÄR

Mark L. Grover

Pensionerad lärare i latinamerikanska studier, Brigham Young-universitetet

Både i fråga om fysisk storlek och befolkning är Brasilien det femte största landet i världen. Men för hundra år sedan var landet glest befolkat och få tog tillvara dess naturtillgångar: tropiskt klimat, bördig jord och en mängd mineraler och vatten.

Max och Amalie Zapf blev förtjusta i Brasilien och bestämde sig för att göra det till sitt hem. De blev medlemmar i kyrkan i Tyskland 1908 och emigrerade till Brasilien i mars 1913. Som de första kända medlemmarna i kyrkan i Brasilien var de glada över att vara i ett land med så stor potential. Men kyrkan var inte etablerad i Sydamerika och Max och Amalie insåg snart hur ensamt det kändes utan förmånen att gå i kyrkan och umgås med andra medlemmar.¹

Efter tio år i Brasilien hörde Max och Amalie Zapf talas om en annan trofast medlem i kyrkan, Augusta Lippelt, som hade emigrerat från Tyskland 1923 tillsammans med sina fyra barn och sin make som inte tillhörde kyrkan och flyttat till den brasilianska sydstaten Santa Catarina. Paret Zapf flyttade till Santa Catarina för att bo nära familjen Lippelt.

Två år senare öppnades den sydamerikanska missionen i Buenos Aires i Argentina. Den andre missionspresidenten, K. B. Reinhold Stoof, också han från Tyskland, inspirerades att etablera kyrkan bland den stora mängden invandrade tyskar i södra Brasilien. År 1928 sände han två missionärer, William Fred Heinz och Emil A. J. Schindler, till Joinville, en stad med ett stort antal tyska immigranter. År 1930 besökte president Stoof familjerna Zapf och Lippelt och bildade en gren där båda familjerna äntligen kunde gå i kyrkan tillsammans och ta del av sakramentet.

Vilken skillnad det har blivit på hundra år. Innan paret Zapf anlände 1913 fanns det inga medlemmar, inga missionärer och ingen kyrkoorganisation i Brasilien.

De här missionärerna verkade i Rio de Janeiro i slutet av 1930-talet, bland andra Daniel Shupe som hjälpte till att översätta Mormons bok till portugisiska.

verksamhet föregick i huvudsak på tyska till 1940, när det ändrades till portugisiska, landets officiella språk. Missionärer verkade i flera städer runtom i landet tills andra världskriget gjorde det nödvändigt för dem att lämna landet. Missionärer återvände efter kriget och arbetet påbörjades igen.

I staden Campinas i staten São Paulo blev flera unga män och kvinnor medlemmar och förblev trofasta. En av de här första medlemmarna var Antônio Carlos Camargo. Han blev medlem som tonåring 1947, uppvaktade och gifte sig med en medlem i kyrkan, och 1954 studerade han vid Brigham Young-universitetet och senare vid University of

TIDSLINJE

1928: Första missionärerna sänds till Brasilien från den tysktalande befolkningen i Joinville

1930: Första grenen organiseras i Joinville

▼ 1931: Första möteshuset som ägs av kyrkan i Sydamerika invigs i Joinville

► 1935: Första missionen skapas, huvudkontor i São Paulo

I dag bor över en miljon medlemmar i Brasilien, vilket gör det till landet med det tredje största antalet medlemmar i kyrkan (efter USA och Mexiko). Kyrkan har nu församlingar i alla Brasiliens stater och större städer. Max och Amalies efterkommande gläds åt förmånen av en stark och levande kyrka med en unik och fascinerande historia.

Växer som en ek

I en profetia som gavs i Argentina 1926 av äldste Melvin J. Ballard (1873–1939) i de tolv apostlarnas kvorum sades det att regionen till en början skulle ha en långsam tillväxt men att den en dag skulle bli mäktig. Han profeterade: "Herrens verk kommer att växa långsamt en tid här, liksom en ek växer långsamt från ett ekollon. Det kommer inte att skjuta upp på en dag liksom solrosen, som växer fort och sedan dör."²

Få personer blev medlemmar i kyrkan under de första åren efter Brasilienmissionens öppnande 1935. Kyrkans

Utah. Han och hans hustru återvände till Brasilien 1963 till hans anställning vid en textillfabrik och blev överraskade över kyrkans tillväxt. När de lämnade landet 1954 fanns det bara några små grenar som amerikanska missionärer presiderade över. Men under deras nio år långa frånvaro blev nästan 16 000 brasilianare medlemmar i kyrkan, däribland många unga familjer med stark ledarförmåga och trofast hängivenhet. Antônio säger: "Det var stora och ädla andar som Herren valde här i São Paulo."³

År 1966, 31 år efter att Brasilienmissionen hade öppnats, organiserades den första staven i Sydamerika, i São Paulo. Äldste Spencer W. Kimball (1895–1985), då medlem i de tolv apostlarnas kvorum, organiserade staven med Walter Spät som president och Antônio som hans andre rådgivare.

Bara några av de nya ledarna hade någonsin sett en fungerande stav. Men Herren hade förberett Antônio som fått åtskillig erfarenhet av kyrkan i USA och kunde hjälpa stavspresidentskapet. Från ledarskapet i församlingarna

och grenarna i den där första staven kom ledare till många andra stavar. Deras inflytande märktes i hela landet när stavar började organiseras i en imponerande fart.

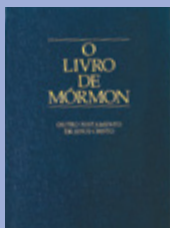
Tillväxtens tid

Ett oväntat tillkännagivande föranledde ännu större tillväxt i kyrkan i Brasilien: uppförandet av ett tempel. Medlemmarna visste hur viktigt templet är, men de flesta hade bara sett tempel på fotografier. Det närmaste templet fanns i USA, hundratals mil bort. President Kimball besökte Brasilien i mars 1975 och under en regionkonferens tillkännagav han att ett tempel skulle byggas i São Paulo. Efter

religioner. Samtidigt bad president Kimball de brasilianska stavspresidenterna att sätta upp mål för att öka antalet brasilianska ungdomar som kallades att verka som missionärer. Snart var över hälften av missionärerna som verkade i Brasilien födda i landet. De här återvända missionärerna blev senare lokala ledare i kyrkan.

Men kyrkans tillväxt innebar en utmaning: en brist på erfarenhet bland medlemmarna. Men utmaningen fick ett positivt resultat: den krävde större tro och andlig vägledning bland medlemmarna. I november 1992 bildades till exempel en stav i Uruguaiana i västra Brasilien, långt från kyrkans etablerade stavar. När José Candido Ferreira dos

► 1939:
Mormons
bok pub-
licerats på
portugisiska

1954: Första
gången en pre-
sident i kyrkan,
David O. McKay,
besöker landet

1959:
En andra
mission
organiseras

1966: Första
staven i Sydame-
rika bildas, São
Paulo stav

► 1978:
Första
templet i
Sydamerika
invigs i São
Paulo

stor förväntan och ekonomiska uppoffringar färdigställdes det 1978. Medlemmarna hjälpte till att betala kostnaderna för tempelbyggandet genom donationer. Många av dem sålde bilar, smycken och egendom för att få pengar till donationerna.

Templets invigning i oktober och november 1978 föregicks i juni av en uppenbarelse om prästadömet (se Officiellt tillkännagivande — 2). Den uppenbarelsen innebar att alla värdiga medlemmar i Brasilien kunde delta i templets invigning och välsignelser.

Uppenbarelsen om prästadömet och tempelinvigningen blev katalysatorer för en av de största missionsframgångar som någonsin setts i kyrkan: över 700 000 brasilianare blev medlemmar i kyrkan under de följande två årtiondena.

Ytterligare händelser påskyndade tillväxten. Landet genomgick viktiga politiska och sociala förändringar som underlättade tillväxten. Många brasilianare flyttade till stadsområdena och fick en mer öppen inställning till nya

Santos, en trofast och mångårig medlem i kyrkan, kallades som patriark i den nybildade staven blev han bekymrad. Han sade till generalauktoriteten: "Jag kan inte vara patriark. Jag har ingen aning om vad det innebär. Jag kan inte komma ihåg att jag någonsin har träffat en patriark och jag har ingen patriarkalisk välsignelse." Generalauktoriteten föreslog en lösning. I grannstaden Alegrete hade Ruí Antônio Dávila också nyligen kallats som patriark och var i en liknande situation. De båda patriarkerna behövde ge varandra en patriarkalisk välsignelse.

När broder Santos fick sin välsignelse av broder Dávila blev han överraskad när han hörde välsignelser uttalas som rörde hans förflutna och hans personliga önskemål som patriarken inte kunde känna till. När broder Santos i sin tur uttalade en välsignelse på broder Dávilas huvud rann tårarna på nytt medan samma sak hände igen. De båda männen omfamnade varandra efteråt med en djup insikt om vad som just hade hänt.⁴ Liksom Anden inspirerade dem

att ge sin första patriarkaliska välsignelse, inspirerade Anden dem att ge hundratals fler. Herren möjliggjorde många sådana andliga välsignelser i ett land där erfarenhet inom kyrkan var begränsad.

Ständiga utbildningsfonden

Bristen på utbildning bland medlemmarna var en annan utmaning. Ofta när missionärerna kom hem var de andligt förberedda men saknade utbildning för att få ett bra jobb. Reinaldo Barreto, en stavspresident i São

programmets verkliga framgång är att se hur deras självförtroende växer. De är mer hoppfulla.”⁵

Hängivna medlemmar

Kyrkans styrka i Brasilien är inte bara antalet medlemmar utan också deras hängivenhet mot evangeliet. Gelson Pizzirani, till exempel, som är en pensionerad administratör för ett flygbolag, erbjöds ett intressant och lönande jobb: att hjälpa till att bygga upp ett nytt flygbolag i Brasilien. Samtidigt

◀ 1985:
Äldste Helio R. Camargo kallas som generalauktoritet, den första från Brasilien

1986: Brasilien blir det fjärde landet som har fler än 50 stavar

1987: Området skapas

1993: Brasilien blir det tredje landet som har fler än 100 stavar

◀ 1997: Kyrkans näst största missionsnärsskola byggs i São Paulo

Paulo, sade: ”Det var en stor utmaning att hitta ett jobb. Många missionärer förlorade hoppet om att utvecklas och förlorade även den andliga styrka de haft som missionärer.” Utbildning var ofta nyckeln till att övervinna den här svårigheten.

Följaktligen välsignades tusentals återvända brasilianska missionärer genom Ständiga utbildningsfonden (SUF) som organiserades 2001 av president Gordon B. Hinckley (1910–2008). Den ger dem utbildningsmöjligheter som har resulterat i bättre anställningar. Medlemmarna kan försörja en familj och till och med vidareutbilda sig. President Barreto som blev administratör för SUF-programmet i Brasilien, säger: ”Det är en välsignelse att se de unga medlemmarna utbilda sig och börja arbeta, men

Sedan 1999 har tusentals brasilianska medlemmar tjänat samhället som en del av Mormon Helping Hands-insatserna.

kallades han och hans hustru Míriam att presidera över Brasilienmissionen Brasília. Det rådde ingen tvekan om vad de skulle göra. Sedan de döptes som tonåringar har de ägnat sitt liv åt kyrkan. Innan de gifte sig kallades broder Pizzirani att verka som grenspresident. Han kallades som stavspresident vid 25 års ålder och har tackat ja till många andra kallelser, bland annat som områdessjuttio. Systrar Pizzirani har verkat i kallelser i Hjälpföreningen, Unga kvinnor och Primär på stavs- och församlingsnivå. Hon ger uttryck för sina känslor angående evangeliets välsignelser: "Mitt liv har välsignats storligen därför att jag har försökt hålla buden. För varje bud jag håller får jag en välsignelse."⁶

▲ 2000: Templet i Recife och Porto Alegre invigs

2002: Templet i Campinas invigs

2002: Mormon Helping Hands vinner nationellt erkännande som en av Brasiliens viktigaste volontärorganisationer

◀ 2008: Templet i Curitiba invigs

▲ 2012: Templet i Manaus invigs

När deras mission i Brasília var över avbröts deras plan att slå sig ner hemma av en korttidskallelse att verka som president för Brasilienmissionen Campinas. Efter några månaders vila tackade de ja till kallelsen 2013 att vara president och värdinna för templet i Recife. En av missionärerna som döpte broder Pizzirani kallades nyligen att tillsammans med sin hustru verka i templet i Recife, där missionärer och nyomvända tjänar tillsammans.

Det föredöme som paret Pizzirani visar genom att ge upp yrkesmöjligheter för att tjäna Herren är imponerande men inte ovanligt bland de trofasta medlemmarna i Brasilien.

Under de hundra år som gått sedan familjen Zapf kom till Brasilien har många positiva förändringar skett, men också några bakslag. Men de profeter som varit på besök har aldrig tvekat att uttrycka sin tro på landets framtid. De här profetierna förverkligas allteftersom Brasilien intar sin plats i världen som ledande i fråga om ekonomisk tillväxt

KYRKANS TILLVÄXT I BRASILIEN

1935	1938	1948	1958	1968	1978	1988	1998	2008	2013	KYRKAN I BRASILIEN*
148	216	536	1 454	31 635	54 410	265 286	703 210	1 060 556	1 239 166	Medlemmar: 1 239 166
										Stavar: 242
										Missioner: 32
										Tempel: 6 i verksamhet, 2 under uppbyggnad

*1 november 2013

och utveckling. Familjen Zapfs efterkommande – både deras bokstavliga avkomlingar och de som följde i deras evangeliefotspår – skördar nu frukterna av det hårda arbetet och tålamodet när evangeliets frön började sås. Den andra delen av äldste Melvin J. Ballards profetia 1926 har infriats: "Tusentals kommer att ansluta sig till kyrkan här. Den kommer att delas upp i mer än en mission och kommer att vara en av de starkaste i kyrkan." ■

SLUTNOTER

1. Sibila Hack Nunes (barnbarn till Max och Amalie Zapf), intervju av Michael Landon, Curitiba, Brasilien, 30 juli 2004, kyrkans historiska bibliotek.
2. Melvin J. Ballard i *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), av Bryant S. Hinckley, s. 100.
3. Antônio Carlos Camargo, intervju av Mark L. Grover, São Paulo, Brasilien, 27 juni 2006, Harold B. Lee Library, s. 22.
4. Jose Candido Ferreira dos Santos, intervju av Mark L. Grover, Rio Grande do Sul, Brasilien, 4 maj 2010, Harold B. Lee Library; Rui Antonio Dávila, intervju av Mark L. Grover, Rio Grande do Sul, Brasilien, 5 maj 2010, Harold B. Lee Library.
5. Reinaldo de Souza Barreto, intervju av Mark L. Grover, São Paulo, Brasilien, 16 juni 2006, Harold B. Lee Library, s. 14.
6. Míriam da Silva Sulé Pizzirani, intervju av Mark L. Grover, São Paulo, Brasilien, 21 mars 1982, Harold B. Lee Library, s. 7.

Äldste
Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas
kvorum

Mormons bok, Israels insamling OCH Kristi andra ankomst

Mormons boks framkomst är ett påtagligt tecken för världen på att Herren har börjat insamla Israel och uppfylla förbunden han ingick med Abraham, Isak och Jakob.

Kapitel 5 i *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* ägnas helt åt Mormons bok. I det här kapitlet står det att Mormons bok:

- är slutstenen i vår religion
- vittnar om Jesus Kristus
- stöder Bibeln
- besvarar själens frågor
- får människor att komma närmare Gud.

Alla de här påståendena är helt sanna, men utgår från vår ståndpunkt som jordiska varelser. Vilket perspektiv på Mormons bok har vår Fader i himlen och hans älskade Son Jesus Kristus?

Deras perspektiv skulle säkerligen vara formade av två urgamla löften som de har gett till alla människor. De här löftena är besläktade, väldokumenterade och ännu ouppfyllda. Det första är deras forntida löfte att samla det skingrade Israel. Det andra är det urgamla löftet om Herrens andra ankomst.

Abrahams förbund och Israels hus

Under Abrahams tidsutdelning ingick Gud ett förbund med fader Abraham att alla nationer skulle välsignas genom hans släktlinje. Andra viktiga delar av det löftet infriades också. De här löftena, som först gavs till Abraham

och senare bekräftades på nytt för Isak och Jakob innefattade:

- En stor mängd efterkommande.¹
- Att han skulle ärva vissa länder.²
- Abrahams avkomma skulle bära prästadömet till alla nationer så att alla skulle välsignas genom Abrahams släktlinje.³
- De som inte härstammar från Abraham och som tar emot evangeliet skulle bli Abrahams säd genom adoption.⁴
- Världens Frälsares kulle komma genom Abrahams släktlinje.⁵

Många av Abrahams efterkommande – det forntida Israels stammar – förkastade så småningom Herrens lärdomar och dödade profeterna. Tio stammar fördes iväg

i fångenskap till Assyrien. Därefter gick de förlorade från människosläktets uppteckningar, men de gick inte förlorade för Herren. Två stammar fanns kvar under en kort tid, men på grund av deras upproriskhet fördes de bort i fångenskap till Babylon. När de återvände gynnades de av Herren, men åter förkastade de honom!

Israels förskingring och insamling

En kärleksfull men sorgsen Fader skingrade Israel vitt och brett men han lovade att det skingrade Israel en dag skulle samlas tillbaka in i hjorden. Det här löftet var lika eftertryckligt som löftet om Israels skingring.⁶ Jesaja, till exempel, förutsåg att Herren i de sista dagarna skulle sända "snabba sändebud" till dessa folk (Jes. 18:2).

Enligt profetian ska *allt* återställas under den här tidshushållningen. Därför måste den länge väntade insamlingen av det skingrade Israel ske som en del av den återställelsen.⁷ Israels insamling är besläktad med det andra löftet eftersom insamlingen är en nödvändig inledning till Herrens andra ankomst.⁸ På nytt framgår detta himmelska perspektiv tydligt.

Den här läran om insamlingen är en av de viktiga lärorna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Herren har förkunnat: "Jag ger er ett tecken ... när jag skall samla in mitt folk, o Israels hus, från dess långa förskingring och åter upprätta mitt Sion bland dem" (3 Nephi 21:1).

Mormons boks framkomst är ett påtagligt tecken för världen på att Herren har börjat insamla Israel och uppfylla förbunden han ingick med Abraham, Isak och Jakob.⁹ Vi undervisar inte bara om den här läran utan får också vara delaktiga i den! Vi gör det när vi samlar in Herrens utvalda på båda sidor om slöjan.

Barmhärtigt nog gäller inbjudan att "komma till Kristus" (Jakob 1:7)¹⁰ också dem som dött utan kunskap om evangeliet.¹¹ En del av förberedelsen å deras vägnar som lever på andra sidan slöjan kräver också jordiska ansträngningar av dem som lever på den här sidan av slöjan. Vi samlar antavleblad, fyller i familjeblad och utför ställföreträdande tempelarbete för att samla personer till Herren och till deras familjer.¹²

Denna tidernas fullhets utdelning förutsågs av Gud som en tid av insamling, både i himlen och på jorden. Aposteln Petrus visste att det efter en tid av avfall skulle komma en återställelse. Han förkunnade:

"Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte. ...

Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid" (Apg. 3:19, 21).

I vår tid sändes apostlarna Petrus, Jakob och Johannes av Herren med "[hans] rikes nycklar och en evangeliets tidsutdelning för de sista dagarna och för tidernas fullbordan", då han skulle "samla allting, till ett, både det som är i himlen och som är på jorden" (L&F 27:13).¹³

Många delar av Abrahams förbund har redan uppfyllts. Världens Frälsare kom verkligen genom Abrahams släktlinje, genom Jakobs son Juda. Land tilldelades honom som arv för länge sedan. En karta i kyrkans utgåva av

Bibeln visar hur landet som stammarna ärvde var uppdelat bland avkomlingarna till Ruben, Simeon, Juda, Isaskar, Sebulon, Dan, Naftali, Gad, Aser, Benjamin och Josef (uppdelat mellan hans söner Efraim och Manasse).¹⁴ Förutom Josefs arv i det heliga landet får vi också veta i Mormons bok att landet som hade reserverats för Josefs hus efterkommande var den amerikanska kontinenten.¹⁵

Det stora löftet att *alla* nationer skulle välsignas genom Abrahams, Isaks och Jakobs efterkommande har ännu inte uppfyllts. Men löftet om insamlingen, som löper som en röd tråd genom skrifterna, kommer att uppfyllas lika säkert som att profetiorna om Israels förskingring uppfylldes.¹⁶

Insamlingen som en nödvändig inledning till Kristi andra ankomst

Varför är löftet om insamlingen så betydelsefullt? Därför att Israels insamling är nödvändig för att vi ska kunna förbereda oss för Kristi andra ankomst! Och Mormons bok

är Guds redskap som behövs för att uppnå *båda* dessa gudomliga mål.¹⁷

Mormons bok är en gåva från Gud till hela världen. Det är den enda bok som Herren har vittnat om att den är sann.¹⁸ Det är en gåva från Nephi, Jakob, Mormon, Moroni och dess inspirerade översättare Joseph Smith, som led martyrdöden. Mormons bok är avsiktligt riktad till Israels hus efterkommande.¹⁹

Angående Kristi andra ankomst så vet vi att den är "nära för handen och sker i en kommande tid" (L&F 63:53). Och när Frälsaren kommer tillbaka så sker det inte i hemlighet.²⁰ Innan dess finns det mycket arbete som måste göras för att samla in Israel och förbereda världen för Kristi underbara andra ankomst.

Israels insamling i den här tidsutdelningen

Tack vare Mormons bok vet vi när den här utlovade insamlingen kommer att ske: "Således har vår far inte talat enbart om våra

Medlemmar i alla länder har samma rättighet till Herrens välsignelser. Andlig trygghet beror alltid på hur vi lever, inte var vi bor.

I templet får vi våra yttersta och högsta välsignelser som Abrahams, Isaks och Jakobs avkomma fått löfte om.

avkomlingar utan också om hela Israels hus och framhållit förbundet som skulle uppfyllas *i de sista dagarna*, det förbund som Herren slöt med vår fader Abraham med orden: Genom dina avkomlingar skall jordens alla släkten bli välsignade” (1 Nephi 15:18; kursivering tillagd).

Sex hundra år före Jesu födelse i Betlehem visste profeterna att Israels insamling skulle äga rum ”i de sista dagarna”.

För sista dagars heliga är det vördade namnet *Abraham* viktigt. Varje medlem i kyrkan är länkad till Abraham.²¹ Herren bekräftade på nytt Abrahams förbund genom profeten Joseph Smith.²² I templet tar vi emot våra yttersta och högsta välsignelser, enligt löftet till Abrahams, Isaks och Jakobs avkomma.²³

Vi behöver få detta himmelska perspektiv. Vi behöver veta vad Abrahams förbund är och inse vilket ansvar vi har när det gäller att hjälpa till med Israels utlovade insamling. Vi behöver veta *varför* vi har fått förmånen att ta emot patriarkaliska välsignelser och

få reda på vårt samband med forntida patriarker. Vi behöver veta att Jakobs son Josef blev den som fick förstfödsrätten efter att Ruben hade förlorat den.²⁴ Josef och hans söner Efraim och Manasse blev den avkomma som tog ledningen i Israels insamling.²⁵ Andra stammar skulle följa efter.

Tänk på de himmelska budbärare som gav prästadömetts dyrbara nycklar till Herrens återställda kyrka. Den 3 april 1836, efter att Herren hade tagit emot templet i Kirtland, kom Mose som återställde ”nycklarna till Israels insamling” (L&F 110:11). ”Därefter visade sig Elias och överlämnade Abrahams evangeliums tidsutdelning och sade att i oss och vår avkomma skulle alla släktled efter oss bli välsignade” (L&F 110:12). Alltså förnyades Abrahams förbund som en del av återställelsen! Sedan kom Elia som återställde beseglingsmyndighetens nycklar enligt Malakis profetia.²⁶ De nycklarna behövs för att det insamlade Israels familjer ska kunna beseglas och för att de ska kunna få den största välsignelsen av alla, ja, evigt liv.

Vilket perspektiv har Fadern och Sonen angående Mormons bok? De ser den som bevis på Joseph Smiths profetiska kallelse. De ser den som redskapet genom vilket vi kan lära oss mer om Jesus Kristus, tro på evangeliet och bli medlemmar i hans kyrka. De ser den som den text som förklarar vårt samband med Israels hus enligt Bibeln. Mormons bok förkunnar insamlingens inledning²⁷ och är Guds redskap varigenom insamlingen ska genomföras. Utan Mormons bok skulle Israels insamling inte ske.²⁸

Mormons bok innehåller evangeliet i sin fullhet. Utan Mormons bok skulle vi veta ytterst lite om Jesu Kristi försoning.²⁹ Eftersom Mormons bok undervisar om försoningen hjälper den oss att omvända oss, ingå och hålla heliga förbund och kvalificera oss för frälsningens och upphöjelsens förrättningar. Den leder oss till templet där vi kan kvalificera oss för evigt liv.

Här på jorden kan vi ha det här himmelska perspektivet i allt vi gör. Med det perspektivet ser vi att missionsarbete är nödvändigt för Israels insamling. Våra missionärer söker dem som tillhör det skingrade Israel i många nationer.

Sion finns där rättfärdiga heliga samlas.³⁰ Texter, kommunikation och församlingar ger nästan alla kyrkans medlemmar tillgång till evangeliets lära, nycklar, förrättningar och välsignelser, oavsett var de befinner sig. Till bekvämlighet för de heliga över hela världen finns nu 143 tempel, och fler byggs.³¹

Medlemmar i alla länder har samma rättighet till Herrens välsignelser. Andlig trygghet beror alltid på *hur* vi lever, inte *var* vi bor.

Israels insamling är *inte* slutpunkten. Det är bara början. Änden som vi härdar ut till innefattar templets begåvning och beseglade förrättningar. Den innefattar att vi ingår en förbundsrelation med Gud, antingen via släktlinje eller adoption, och sedan bor hos honom med våra familjer för evigt. Detta är Guds härlighet – evigt liv för hans barn.³²

Vår kärleksfulle Fader i himlen vill verkliga att hans barn ska återvända till honom, inte genom tvång utan

genom personligt val och personlig förberedelse. Och han vill att de ska beseglas som eviga familjer.

Det är vår himmelske Faders perspektiv. Det är den älskade Sonens perspektiv. Och det kan också vara vårt perspektiv. ■

Från ett tal under ett seminarium för nya missionspresidenter i missionärsskolan i Provo den 26 juni 2013.

SLUTNOTER

1. Se 1 Mos. 13:16; 22:17; Abraham 3:14.
2. Se 1 Mos. 12:1, 7; Abraham 2:6.
3. Se Abraham 2:9, 11.
4. Se Gal. 3:26–29; Abraham 2:10.
5. Se 1 Mos. 49:10, 24.
6. Se Jes. 11:12; 22:16–18; 3 Nephi 15:20–22; Abraham 2:10–11.
7. Se 1 Nephi 15:18; se också Mormons boks titelblad.
8. Se Läran och förbunden 133:8–17.
9. Se 1 Mos. 12:2–3; 26:3–4; 35:11–12; se också kapitelrubrikerna för 3 Nephi 21 och 29.
10. Se också Omni 1:26; Moroni 10:30, 32; Läran och förbunden 20:59.
11. Se Läran och förbunden 137:5–8.
12. Se 1 Kor. 15:29; 1 Petr. 4:6.
13. Paulus profeterade också om vår tid: "Den plan som skulle genomföras när tiden var fullbordad [var] att i Kristus sammanfatta allt i himlen och på jorden" (Ef. 1:10).
14. Se 1 Mos. 35:23–26; 41:50–52. Levi stam var präster bland folket och räknades inte som en av de tolv stammarna och fick inte heller någon arvedel. Två söner till Josef, Manasse och Efraim, fick land till arv och räknades bland stammarna i stället för deras far. På så sätt fanns det fortfarande tolv stammar.
15. Se Ether 13:8; se också 1 Mos. 49:22.
16. Se 3 Mos. 26:44; 5 Mos. 4:27–31; 28; 29; 30:1–10; Neh. 1:9; Jes. 11:11–12; Jer. 31:7–12; Hes. 37:21–22; Amos 9:14–15; Matt. 24:31; Jakob 6:2. Se också Russell M. Nelson, "Uttåget upprepats", *Liahona*, apr. 2002, s. 30–38. Israels insamling förutsågs speciellt i Jes. 49–51 och Jakob 5.
17. Se Matt. 24:14; Läran och förbunden 133:17.
18. Se Läran och förbunden 17:6.
19. Se Mormon 7:10; 9:37; Moroni 10:31–34.
20. Se Jes. 40:5.
21. Förbundet kan också ingås genom adoption (se Matt. 3:9; Luk. 3:8; Gal. 4:5–7).
22. Se Läran och förbunden 124:58; 132:31–32.
23. Se Läran och förbunden 84:33–40; 132:19; Abraham 2:11.
24. Se 1 Krön. 5:1.
25. Efraim fick födslorätten i Israel att föra återställsens budskap till alla nationer och att leda insamlingen av det skingrade Israel (se Jer. 31:7–9; Läran och förbunden 64:36; 133:32–34).
26. Se Läran och förbunden 110:13–16; se också Mal. 4:5–6.
27. Läran som har att göra med förskingringen och insamlingen av Israels hus är bland det första som lärs ut i Mormons bok (se 1 Nephi 10:14).
28. Se Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), s. 554.
29. Ordet *försoning* i någon av dess former förekommer bara i ett fåtal verser i Nya testamentet (se Rom. 5:11). I Mormons bok förekommer ordet betydligt mer.
30. Se Läran och förbunden 97:21.
31. 1 maj 2014.
32. Se Mose 1:39.

VAR SOM Ammon

*Den här hjälten från Mormons
bok kan lära oss mycket om missionsarbete
och aktivering i dag.*

Ammon är en heroisk person i Mormons bok, känd för sitt tappra tjänande; bland annat när han försvarade hjordarna som tillhörde Lamoni, en lamanitisk kung (se Alma 17:25–39; 18:1–10). Ammons berättelse, liksom många andra berättelser i Mormons bok, kan lära oss mycket om hur man tar vara på möjligheter och övervinner de svårigheter vi ställs inför i dag.

En meningsfull mission

Suzanne E. Tarasevich från Millville i New Jersey, USA, lärde sig en del av Ammon när hon verkade som heltidsmissionär med sin make Adolf.

”När ett stort, vitt kuvert med vår missionskallelse hamnade i brevlådan”, säger hon, ”blev min make och jag överlyckliga. Vi hade fastat och bätt om vår kallelse. Vi var inte bekymrade över *var* vi skulle tjäna, men vi ville gärna ha en bekräftelse på att vi hade förmågan att fullfölja vår kallelse på ett meningsfullt sätt.

”Senare samma kväll, med barn och barnbarn samlade, öppnade vi kuvertet och läste vår kallelse till Polenmissionen Warszawa. När vi gjorde det kände vi en frid i hjärtat om att det här verkligen var ett uppdrag menat för oss. Vi var båda överlyckliga.”

Men när de kom ut på missionsfältet fick syster Tarasevich svårt att förstå exakt vad hon kunde bidra med. ”Min make fick genast plikter som gav honom stimulerande, utvecklande ledarmöjligheter”, säger hon. ”Fastän ingen av oss kunde prata polska verkade hans tjänande överskrida språkbarriärerna.” ”Jag”, å andra sidan, ”kände mig ofta onyttig och isolerad. Jag tvivlade på att mina ansträngningar som missionär hade någon betydelse.”

Mäktiga missionärer

Syster Tarasevich tänkte mycket på de enastående missionärerna i Mormons bok. ”Under mina många år som primärlärare använde jag mig ofta av den inspirerande och motiverande kraften i berättelserna om Alma och Mosiahs söner när jag undervisade barnen om missionsarbete. Alltid när jag undervisade om missionärer kom jag att tänka på den starke och mäktige Ammon, och jag kunde lätt se de dynamiska unga missionärerna i vår mission som nutida Mosiahs söner. Men jag undrade om det visade brist på ödmjukhet för en gråhårig mormor att vilja ta på sig en sådan roll.

Medan hon tänkte på det, säger hon, började en inre röst försiktigt ställa frågor till henne.

LETA RÄTT PÅ DEN SOM GÅTT VILSE

”Det är viktigt att vi alla begrunder hur det känns att vara vilsekommen, och vad det betyder att vara en ’andlig’ fåraherde som lämnar de nittionio för att leta rätt på den som gått vilse. Sådana fåraherdar kan behöva hjälp från ett räddningsmanskap, men de finns där, de saknas inte och de klättrar vid manskapets sida för att undsätta dem som har oändligt värde i Guds ögon, för de är hans barn.”

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, ”För själar till mig”, *Liahona*, maj 2009, s. 112.

”Vad var Ammons första uppdrag?”

”Att vara en tjänare, att ta hand om hjordarna och att samla in de skingrade fåren”, svarade hon.

”Då så, var en Ammon.”

Redo att tjäna

De här tankarna gav syster Tarasevich insikt. ”Plötsligt förstod jag precis vilket mitt uppdrag skulle vara”, säger hon. ”Jag insåg att fastän jag inte kunde språket tillräckligt bra för att proselytera så hade åren i Hjälpföreringen förberett mig för att tjäna andra – att söka upp, hitta och älska dem som känner sig bortglömda och utanför.”

Hon började se sitt missionsarbete med nya ögon. ”Jag blev medveten om alla de sätt varpå principer inriktade på Kristus kunde

övervinna språkliga brister”, säger hon. ”Jag började se vad jag kunde göra för att ta hand om hjorden och samla in de skingrade fåren.”

Efter det, säger hon, ”blev livet som seniormissionär en underbar tid av lärande och tjänande när vi hade förmånen att se evangeliet förändra och berika livet för dem som omfamnade det.” Hon ville ofta sjunga det hon kallar för Ammons psalm: ”Min glädje är full, ja, mitt hjärta är fyllt till brädden av glädje, och jag vill fröjda mig i min Gud” (Alma 26:11).

Rädda fåren

Peggy Wallace Poll från South Weber i Utah fick sina insikter från Ammon när hon hade i uppgift att undervisa om räddning och aktivering under ett utbildningsmöte för stavens prästadöms- och biorganisationsledare.

*Att visa kärlek till alla
är ett bra sätt att följa
Ammons exempel.*

”När jag läste den välkända berättelsen om Ammon lade jag märke till något nytt”, säger hon. ”Kom ihåg att Ammon verkar som missionär bland lamaniterna. Han har fått uppdraget att vaka över kungens får. Andra tjänare är där tillsammans med honom och när de för fåren till Sebus vatten för att de skulle få dricka, skingrades hjorden av rövare. Det här var oerhört skrämmande för de andra tjänarna. Uppenbarligen hade andra som låtit fåren skingras blivit dödade, och de var säkra på att de nu skulle gå samma öde tillmötes. (Se Alma 17:25–30.)

”Men Ammon såg en möjlighet”, säger syster Poll. ”Han uppmanar de andra tjänarna att vara vid gott mod eftersom han hade en plan. Läs Alma 17:31–33 så ser du tydligt hur planen är upplagd:

1. Lagg så tidigt som möjligt märke till att fåren är borta.
2. '[Spring] mycket snabbt.'
3. Samla in fåren.
4. För dem tryggt tillbaka till fårållan.
5. Omringa dem, skydda dem och vårda dem med kärlek.”

Syster Poll säger att hon slogs av hur den här berättelsen kan tillämpas på aktivering: ”Det är möjligt att se på berättelsen om Ammon som symbolisk för kyrkans ledare i dag, som räddar medlemmar som har skingrats. Det finns många inflytanden i världen som, liksom rövare, kan föra bort medlemmar från evangeliets goda ord. Vi måste vara vaksamma och handla snabbt när en av hans dyrbara själar saknas från flocken.”

Hon citerar president Gordon B. Hinckley (1910–2008), som sade: ”Jag hoppas, jag ber, att var och en av oss ... ska bestämma sig för att söka upp dem som behöver hjälp, som befinner sig i förtvivlade och svåra omständigheter, och lyfta dem i en kärleksfull anda in i kyrkans famn, där starka händer och ömmande hjärtan kommer att värma dem, trösta dem, bistå dem och leda dem på vägen till ett lyckligt och produktivt liv.”¹ ■

SLUTNOT

1. Gordon B. Hinckley, ”Sträck ut en räddande hand”, *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 83.

AMULEK KAN OCKSÅ UNDERVISA OSS

Amulek är en annan enastående hjälte från Mormons bok. Han visar vad en människa kan bli när han eller hon återvänder till rättfärdighetens stig.

Förmögen och välkänd erkänner Amulek att han hade sett Guds mysterier och makt men att han hade förhärdat sitt hjärta. ”Jag blev kallad många gånger och jag ville inte lyssna. Därför kände jag till dessa ting, men jag ville ändå inte veta”, säger han (Alma 10:6; se också verserna 4–5).

Men Herren skickar en ängel som talar om för Amulek att han ska ta emot Alma, profeten, i sitt hem. Amulek bjuder Alma på mat och Alma välsignar och undervisar Amulek och hans hushåll. Sedan följer Amulek med Alma som missionär och blir ett mäktigt andra vittne om evangeliets sanningar. (Se Alma 10:7–12.)

Amulek blir Almas kamrat och hjälper till att kalla människor till omvändelse. Han predikar evangeliet med en sådan styrka och myndighet att människorna förundrades (se Alma 11:46). Alma och Amulek blir bundna och satta i fängelse men flyr genom ett underverk. De organiserar kyrkan i Sidom och predikar sedan evangeliet i hela landet (se Alma 14; 15; 31).

Liksom Amulek finns det många i kyrkan i dag som, när de åter blir aktiva, upptäcker att Herren välsignar dem och att de kan bli mäktiga vittnen om sanningen.

TIO TIPS

för föräldrar till unga vuxna

Wendy Ulrich

Licensierad psykolog

När min make och jag hjälpte våra barn att flytta in i studentlägenheter eller lämnade dem vid missionärsskolan så fick vi en kombinerad känsla av sorg och befrielse i och med tanken att de – och vi – äntligen var "klara". Men vi insåg snart att förutom det nya begreppet frihet så ställdes våra barn inför andra utmaningar. Medan vår faktiska kontroll över deras liv har försvunnit, har deras behov av stöd – ett annat slags stöd – faktiskt ökat.

DAGENS UTMANINGAR

Här är några av utmaningarna som unga vuxna möter i dagens värld, och några frågor som utmaningarna skapar för föräldrar.

LÄNGRE SINGELLIV.

Trenden i samhället att bilda familj senare i livet kan göra att vissa unga vuxna känner sig som eviga tonåringar. Andra blir stressade och undrar om de någonsin kommer att gifta sig eller få barn. Hur kan vi som föräldrar bäst hjälpa dem ha ett evigt perspektiv?

EKONOMISK

OTRYGGHET. Många av dagens unga vuxna har inte samma ekonomi som sina föräldrar. De kan ha svårt att hitta ett jobb – även med en universitetsexamen – eller att försörja en familj. Bör vi som föräldrar hjälpa dem ekonomiskt eller bör vi anta att barnen växer av att klara av sin egen ekonomi?

ÖVERVÄLDIGANDE VALMÖJLIGHETER. Det kan hända att dagens unga vuxna har en större variation av yrkesbanor att välja mellan. Men ibland kan alla de här valen kännas överväldigande. Hur kan föräldrar hjälpa vuxna barn att utforska valen men också bestämma sig för ett yrke de blir nöjda med?

Trots utmaningarna i dagens värld kan föräldrar fortsätta välsigna sina unga vuxna barn genom att ge stöd och vägledning i rättfärdighet.

BOR HOS FÖRÄLDRARNA.

Oavsett om de gifter sig eller inte bor en större mängd unga vuxna mellan 18 och 34 år hos sina föräldrar. När så är fallet, hur kan föräldrarna på lämpligt sätt förhandla om sådant som vem som betalar för maten och hur barnbarnen ska disciplineras?

RELIGIÖS AKTIVITET.

Idag är unga vuxna av alla trosåskådningar mindre benägna att vara aktiva i en kyrka än bara för en generation sedan. Hur kan vi som föräldrar uppmuntra våra vuxna barn att förbli aktiva i kyrkan? Hur kan vi ge dem andligt stöd även om de väljer att inte vara aktiva?

RIKTLINJER FÖR FÖRÄLDRAR

Även om våra vuxna barn kanske överträffar oss i någon förmåga eller prestation behöver och förtjänar de fortfarande föräldrarnas stöd för att navigera genom världen. Här följer tio riktlinjer att begrunda

1. TA REDA PÅ VAD DINA BARN VILL OCH TYCKER OM. I stället för att tala om för dina unga vuxna barn hur man uppnår det som *du* tror att de behöver kan du ställa frågor om *deras* värderingar, mål och drömmar. De kan be dig hjälpa dem att staka ut en kurs för att nå dit. Om de gör det, låt då *deras* drömmar vara vägledande i era samtal. Utforska för- och nackdelar, be om vägledning och fortsätt samtala. Om de inte vet vad de vill kan du uppmuntra dem att träffa en yrkesvägledare, göra en test om vilket yrke de kan passa för eller skaffa sig mer erfarenhet genom arbete, bland annat som volontär.

2. LÄS UNDER BÖN LÄRAN OCH FÖRBUNDEN 121:34-46.

De här verserna kan mycket väl tillämpas på mödrar och fäder. De undervisar om rätta principer för hur man på ett rättfärdigt sätt ger vägledning till vuxna barn.

3. LÄR KÄNNA MÅNGA UNGA VUXNA.

Du kanske upptäcker att andra personers barn också är intresserade av hur du hanterade livet i tjugo- och trettioårsåldern. Unga vuxna är nyfikna på hur äldre vuxna balanserade konkurrerande prioriteringar, valde yrkesbana eller visste att de funnit sin make/maka. När du umgås med unga vuxna lär du dig mer om vilka utmaningar som deras generation möter.

4. FRAMHÅLL DERAS GÅVOR.

När du hjälper unga vuxna upptäcka sina talanger och intressen kan de föreställa sig en tillfredsställande framtid.

Påpeka att man sällan tycker något är roligt innan man anstränger sig tillräckligt för att bli kompetent. Också de med stor talang måste ägna mycket tid åt att utveckla den för att lyckas.

5. LÅT DEM FATTA EGNA BESLUT.

Det innebär inte att vi ska tro att de alltid fattar bra beslut. Det innebär att vi litar på att de är ihärdiga, att Gud är förlåtande och att livet kan vara mycket meningsfullt också när man måste övervinna misstag eller uthärda prövningar. Små *barn* kan få men efter trauman, men unga *vuxna* växer av att övervinna hinder i stället för att undvika dem. Ge känslomässigt och praktiskt stöd,

uppmuntra dem att ta pauser från stressen, be med och för dem och inflika en gnutta humor.

6. BERÖM DEM FÖR DERAS

ANSTRÄNGNINGAR. När man berömmar unga vuxna för deras hårda arbete och uthållighet hjälper man dem att fortsätta med en uppgift längre, anta större utmaningar och finna större glädje i arbetet. En formel som president Thomas S. Monson använt lyder: "Arbete fungerar när önsketänkande slår fel."¹

7. SÖK INSPIRATION. Våra böner och vår tro hjälper oss att öppna hjärtat och låta Gud förändra oss. En kvinna jag känner var bekymrad över de teveprogram som hennes vuxna barn lät sina barn titta på. Hon tyckte att programmen uppvisade brist på respekt och stridigheter fastän de ansågs vara lämpliga för barn. Eftersom hon inte ville tränga sig på bad och fastade hon regelbundet om vad hon skulle göra eller säga. En morgon ringde hennes svärdotter för att be om råd om hur hon skulle hantera bristen på respekt och allt bråk som förekom barnen emellan. Min vän berättade om vad hon märkt med teveprogrammen, ett inflytande som hennes svärdotter aldrig hade lagt märke till. De unga föräldrarna tog upp problemet med barnen.

De kom överens om att göra vissa förändringar, och atmosfären i hemmet förbättrades.

8. SAMTALA OM PENGAR. Med din egen situation och barnens mognad i åtanke kan du under bön bestämma vilket slags ekonomisk hjälp, om någon, du ska ge dina barn. De kanske bara behöver din hjälp med att göra upp en budget. Om du ger dem

ekonomisk hjälp, var då tydlig från början om du vill att pengarna ska betalas tillbaka eller användas på ett visst sätt. Ge dem sedan glatt ansvaret att hantera sina pengar och lära av sina misstag, till exempel att de får vara utan något i morgon om de spenderar för mycket i dag.

9. VAR ÖDMJUK. När du är benägen att älta misstag du gör som förälder, försök då fördjupa din ödmjukhet i stället för din förödmjukelse. Be vänligt om ursäkt, säg vad du ska göra för att förbättra dig och fortsatt sedan framåt med självtillit. Låt dina barn dra slutsatsen, efter att ha observerat dig, att misstag inte innebär slutet, att ursäkter inte är tecken på svaghet och att det ger frid att förlåta andra och oss själva.

10. MÅT DEN VERKLIGA FRAMGÅNGEN. När vi fokuserar för mycket på hur andra ska döma oss för våra barns val (på gott och ont) förlorar vi objektivitet, och ofta Anden. Tänk på att vår framgång som föräldrar inte avgörs av hur väl våra barn följer våra värderingar utan av hur hängivet och osjälviskt vi följer dem.

När vi under bön begrundar vart och ett av våra unga vuxna barns behov och personlighet kan Anden hjälpa oss vägleda dem utan att kritisera, stödja utan att kväva och dra oss tillbaka utan att överge dem. När vi gör det lär sig våra unga vuxna barn att lita på att både vi och Herren är på deras sida. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOT

1. Thomas S. Monson, "Lysande utsikter" (KUV:s satellitutsändning för unga vuxna, 11 jan 2009); speeches.byu.edu.

NEPHI BESVARADE MIN FRÅGA

Jag föddes i kyrkan men min familj gick sällan dit medan jag växte upp. Trots det lyckades jag alltid hitta ett sätt att besöka kyrkan ensam. I början av 1970-talet verkade jag som seminarielärare i Pittsburg, Kansas. När vi studerade Mormons bok gav jag klassen – och mig själv – utmaningen att läsa hela boken. En dag när jag läste fick jag ett starkt vittnesbörd om att den är sann.

Några år senare kom mina föräldrar på besök. Medan de var hos mig tog pappa upp några ämnen som vi har olika åsikter om, som jag inte ville diskutera med honom. Men han framhärdade tills jag var nära att tappa

humöret. Jag ursäktade mig själv för en stund och gick till mitt sovrum där jag knäböjde och bad till min himmelske Fader om hjälp att hantera pappa. Svaret kom i form av en tanke: berättelsen om Nephi och den trasiga bågen.

Jag slog upp berättelsen i 1 Nephi kapitel 16. Jag tänkte på hur Nephi hade varit ödmjuk nog att gå till sin far, som hade klagat mot Herren, och fråga vart han skulle gå för att få tag på mat (se vers 23). Med detta i åtanke kände jag mig manad att gå till pappa och be om vägledning och en prästadömsvälsignelse.

När jag kom tillbaka till vardagsrummet och bad pappa om en

välsignelse, berördes hans hjärta och han började gråta. "Låt mig tänka på det", sade han.

Under några dagar därefter fastade och bad han. Sedan, innan pappa och mamma åkte, gav han mig en fin välsignelse.

Efter den upplevelsen började pappa förändra sitt liv. På vägen hem från Kansas besökte mina föräldrar Adam-on-di-Ahman i Missouri där pappa hade en mäktig andlig upplevelse.

Det dröjde inte länge förrän mina föräldrar blev aktiva och hängivna sista dagars heliga. Under åren som följde verkade de som missionärer två gånger – en gång i Tyskland och en gång på Temple Square i Salt Lake City. Pappa var verksam som stavspatriark när han dog 1987.

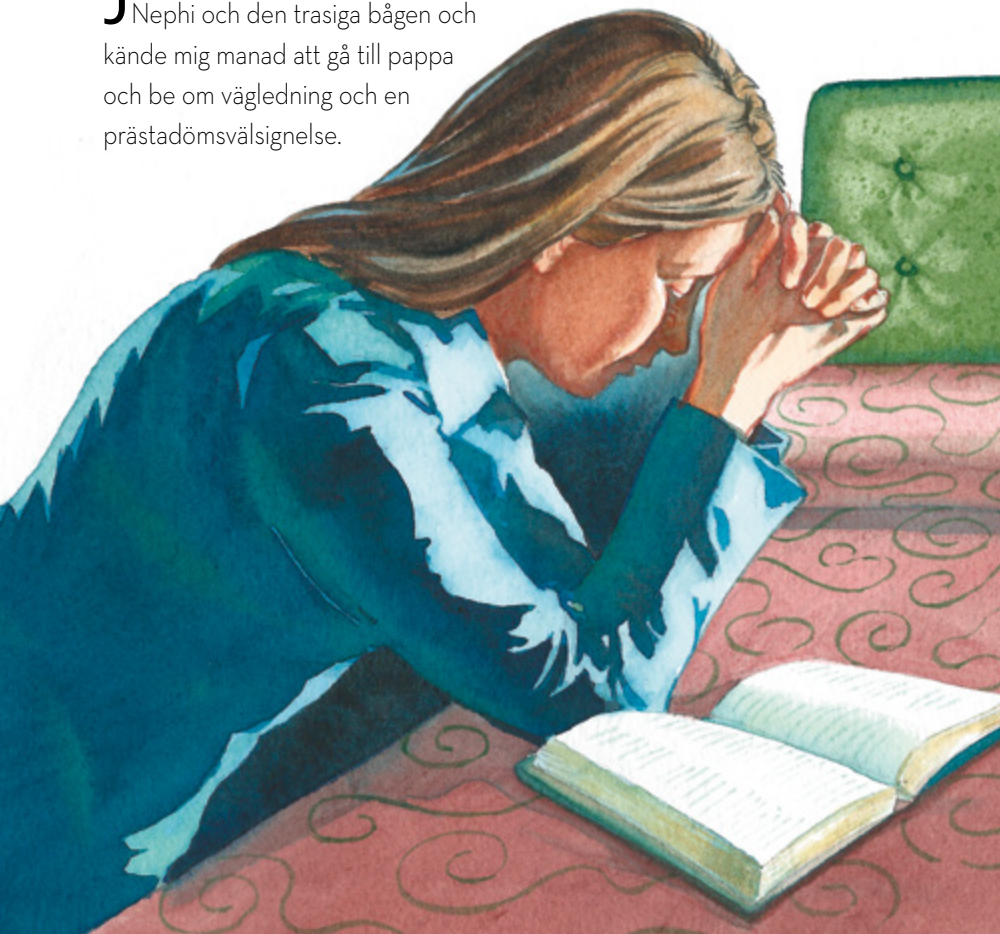
Herren visste att pappa var en god man. Det var genom Mormons bok som jag fick mitt svar, och det var tack vare att jag följde den maningen som pappa lärde sig att han behövde vara en ledare för vår familj. Den här upplevelsen förändrade allt för oss.

Jag har lärt mig att Mormons bok verkligen är ännu ett testamente om Jesus Kristus och att den skrevs för vår tid. Jag vet att jag alltid kan vända mig till den när jag känner mig missmodig och i alla andra situationer. Svaren finns där.

Ja, "Kristi ord ... skall tillkännage för [oss] allt vad [vi] bör göra" (2 Nephi 32:3). ■

Judy M. Smith, Kansas, USA

Jag slog upp berättelsen om Nephi och den trasiga bågen och kände mig manad att gå till pappa och be om vägledning och en prästadömsvälsignelse.

TVÅ BREV FRÅN MAMMA

Ar 1996 hade min hustru och jag två söner, fyra och sju år. Vi var en typisk upptagen ung familj. Sent en kväll tog min hustru sig tid att skriva ett brev till min brorson Glen som då verkade som missionär i Finland.

Av någon anledning kände hon att hon skulle skriva ett långt brev, fyllt av detaljer om vad varje familjemedlem gjorde, var de befann sig andligt sett, vad som hände i min kallelse i kyrkan och med hennes kallelse, hennes omvändelseberättelse, hennes känslor för missionsarbetet och hennes vittnesbörd om evangeliet.

Det var ett fint brev, men jag undrade om min brorson verkligen behövde så mycket information. Hon skrev till honom igen senare.

Sex år senare, medan jag verkade som biskop och våra pojkar var 10 och 13 år, förändrades plötsligt min värld. Den 2 januari 2002 dog min hustru, som bara var 42 år, av en hjärtattack.

Hemma försökte jag fortsätta följa principerna i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen."¹ Jag upptäckte att jag kunde presidera och försörja, men brast i att ge mina söner den kärleksfulla omvårdnad de behövde. Men vi gjorde vårt bästa för att gå vidare.

I juni 2012, när min yngsta son Sam verkade som heltidsmissionär i Coloradomissionen Denver Syd, skickade han ett e-postmeddelande till mig. "Något intressant hände den här veckan", skrev han. "Jag fick två brev från mamma."

Han förklarade att han hade fått ett paket från sin kusin Glen som innehöll

de brev som hon hade skrivit till honom när han var i Finland.

"Han berättade för mig att de båda breven som mamma hade skickat honom på hans mission egentligen var skrivna till mig på min mission", skrev Sam. "Så han skickade dem till mig, och de var fantastiska!"

Att få veta mer om mammans omvändelse, vittnesbörd och känslor för missionsarbetet var "till stort moraliskt stöd under den här tiden", skrev Sam. Han sade att han skulle göra kopior av breven och skicka hem originalen.

"Jag hade ingen aning om att du har verkat som äldstekvorumpresident och missionsledare", skrev Sam. Han fick veta att han som fyraåring "brukade hoppa på sängen efter bönen och ropa: 'Jag vill vara missionär.'"

Sedan tillade han något annat som

han hade fått veta om sin mamma:

"Mamma måste ha vetat att jag skulle bli brottare för hon sade att jag kunde charma sockorna av en professionell brottare. :)"

Jag rördes till tårar av Sams reaktion på breven. Några veckor senare skickade han hem dem via e-post. De var mäktiga, personliga och djupsinniga när de skrevs 1996, men med tanke på händelserna som inträffat sedan dess hade de blivit ännu mer dyrbara.

Min hustrus brev hade stärkt min brorson, men, som när man sänder bröd över vattnet (se Pred. 11:1), återvände de flera år senare för att välsigna hennes missionärsson och änklings till make. ■

Ken Pinnegar, Kalifornien, USA

SLUTNOT

1. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

Breven var mäktiga, personliga och djupsinniga när de skrevs 1996, men med tanke på händelserna som inträffat sedan dess hade de blivit ännu mer dyrbara.

JAG SÅG DIN MAMMAS ANSIKTE

En söndag sommaren 2002 vaknade jag med tankar på mamma som nyligen hade gått bort. Jag var på besök i min gamla hemmaförsamling i Pacific Palisades i Kalifornien som mamma hade tillhört i nästan 50 år.

Jag knäböjde i bön och berättade för Herren hur mycket jag saknade henne och bad om att få en andlig upplevelse den dagen.

På eftermiddagen planerade jag att vara med på en satellitutsändning av återinvigningen av templet i Nauvoo i Illinois som visades i stavscentret i Santa Monica. Tyvärr kom jag för sent

för att kunna vara med på sessionen. Jag gick tillbaka till bilen och körde iväg på motorvägen.

Medan jag körde hörde jag en röst som sade: "Randi, åk och besök Mary!" Mary är en god vän till familjen och en hängiven medlem i en annan kyrka. Hon och hennes dotter Natasha bodde granne med min faster Ruby i över 25 år. Eftersom de inte hade någon familj i närheten blev de en del av vår. När min faster hade avlidit 1984 åkte min mor ofta och besökte Mary. Hon hade alltid med sig någon liten gåva eller något hon hade bakat.

Först struntade jag i maningen. Jag kunde inte bara dyka upp utan förvarning och hade inte med mig mobilen så att jag kunde ringa. Plötsligt kom rösten igen, den här gången högre: "Randi, åk och besök Mary!" Den här gången lydde jag rådet fastän jag knappt hade tid att åka in på avfarten från motorvägen.

När jag kom hem till Mary hälsade hon på mig men såg sjuk ut. Jag märkte att hon hade gråtit. Jag frågade vad det var som var fel. Hon svarade att hon hade varit sjuk och att hon hade ont på grund av en nackskada. Dessutom hade hon nästan ingen mat. Hon sade att hon hade varit för sjuk för att gå till apoteket eller affären.

När jag frågade varför hon inte hade ringt någon i vår familj, sade hon: "Jag bad min himmelske Fader att sända någon som kunde hjälpa mig."

Jag sade till henne att vår himmelske Fader hade hört hennes böner och sänt mig. Vi kramade om varandra och hon berättade något som jag aldrig ska glömma. Hon sade: "När du stod där i dörröppningen så såg jag din mammas ansikte, inte ditt."

Jag kände genast att mammas ljuva ande var nära, och jag kände mig manad att tjäna som mamma skulle ha tjänat. Hennes liv var ju fyllt av tjänande.

Jag hoppas att jag aldrig glömmet vikten av att lyda Andens röst och föredömet mamma var i sitt tjänande. ■

Randi Reynolds Allen, Kalifornien, USA

När jag kom hem till Mary hälsade hon på mig men såg sjuk ut. Jag märkte att hon hade gråtit.

DU RÄDDADE MITT ÄKTENSKAP

När jag gjorde en del byggnadsarbete i Oman mellan 1979 och 1986 arbetade jag för försvarsdepartementet. Departementet gav mig projekt i den mest otillgängliga delen av landet, och för det mesta var jag den enda överordnade som ledde projekten. Jag var också den enda medlemmen i kyrkan som arbetade för departementet.

En dag på företagets huvudkontor sprang jag på en elingenjör som alltid hade gett negativa kommentarer om kyrkan. Jag tolererade hans kommentarer eftersom jag oftast bara var på huvudkontoret en kort stund innan jag skulle iväg på ett annat projekt.

Men senare fick den här mannen i uppdrag att inspektera elinstallationer som konstruerades längs Omans gräns vid Jemen. Vi skulle tillbringa omkring en timme tillsammans innan han flög tillbaka till huvudkontoret.

När han kom inspekterade han arbetet och ansåg allt vara tillfredsställande. Under vår tid tillsammans inriktade jag vårt samtal på arbetet och körde honom sedan till landningsbanan för att vinka av honom.

Det här inträffade under regnperioden, och landningsbanan som låg på en plåt 1800 meter över Indiska oceanen var täckt av moln. Min medarbetares flyg skulle bli försenat.

Hjärtat började slå snabbare när jag insåg att jag skulle behöva vänta i bilen tillsammans med den här mannen. Efter att ha bett en tyst bön slog tanken mig att jag skulle

fråga mannen om hans familj, särskilt hans hustru.

Jag gjorde det och ingenjören började plötsligt gråta och sade att han just hade fått veta att hans hustru ville skiljas. Jag kom omedelbart att tänka på ordet *kärlek*, och under de följande två timmarna pratade vi om den kärlek vi bör ha till andra och den kärlek som Jesus Kristus har till oss alla. Innan jag visste ordet av hade vi blivit vänner. När vi avslutade samtalet skingrades molnen och ingenjören gick ombord på planet. Snart fick jag höra att han hade sagt upp sig och återvänt hem.

Några år senare på en utflykt med aronska prästadömet's unga män i Plymouth, en stad på Englands sydkust, lade jag märke till en man som kom gående mot mig. När han kom närmare sade han: "Jag

tyckte väl det var du, Neil."

Det var elingenjören från Oman. Det han sedan sade har stannat kvar hos mig: "Tack för att du pratade med mig om kärlek den där dagen på berget. Du räddade mitt äktenskap, och jag är för evigt tacksam."

Vi utbytte ytterligare några ord och så gick han. Jag har inte sett honom sedan dess.

Jag kommer alltid att vara tacksam för inspirationen jag fick i Oman. Den välsignade ingenjören och gav mig styrka att hålla fast vid min tro när jag var ensam och långt hemifrån. ■

Neil S. Roy, Yorkshire, England

Hjärtat började slå snabbare när jag insåg att jag skulle behöva vänta i bilen tillsammans med en man som hade sagt negativa saker om kyrkan.

**Äldste
Gerrit W. Gong**
i de sjuttios kvorum

Bli fullkomliga i Kristus

Vi sjunger tillsammans med våra barn: "Jag vet han älskar mig, hans kärlek är oändlig."¹

Den försonande kärlek som han villigt gav är som "mjölk och honung utan pengar och för intet" (2 Nephi 26:25). Försoningen, som är oändlig och evig (se Alma 34:10), inbjuder oss att "[komma] till Kristus och bli fullkomnade i honom" (Moroni 10:32).

Om vi förstår vad Frälsarens villigt givna försonande kärlek innebär kan vi befrias från självpåtaga, felaktiga och orealistiska förväntningar på vad fullkomlighet är. Den vetskapen gör att vi kan släppa rädslan över att vara ofullkomliga – rädslan över att göra misstag, rädslan över att vi inte duger, rädslan att vi misslyckas jämfört med andra, rädslan att vi inte gör tillräckligt för att förtjäna hans kärlek.

Frälsarens villigt givna försonande kärlek hjälper oss bli mer förlåtande och mindre fördömande gentemot

**Om vi förstår vad
Frälsarens villigt givna
försonande kärlek
innebär kan vi befrias
från självpåtaga, fel-
aktiga och orealistiska
förväntningar på vad
fullkomlighet är.**

andra och oss själva. Den kärleken helar våra relationer och ger oss möjlighet att älska, förstå och tjäna så som Frälsaren skulle ha gjort.

Hans försonande kärlek förändrar vår uppfattning om fullkomlighet. Vi kan lita på honom, ivrigt hålla hans bud och fortsätta i tron (se Mosiah 4:6) – samtidigt som vi också känner större ödmjukhet, tacksamhet och beroende av hans förtjänster, barmhärtighet och nåd (se 2 Nephi 2:8).

I ett bredare perspektiv innebär uttrycket att komma till Kristus och

bli fullkomliga i honom att fullkomlighet är något som eftersträvas under vår andes och vår kropps eviga resa – det vill säga vår själs eviga resa (se L&F 88:15). Vi uppnår fullkomlighet i vår resa genom det fysiska livet, döden och uppståndelsen, när allt återställs "till sin rätta och fullkomliga form" (Alma 40:23). Den innefattar vår andliga födelse som åstadkommer "en mäktig förändring" i hjärta och benägenhet (Mosiah 5:2). Den speglar vår livslånga förädling genom kristuslikt tjänande och lydnad mot Frälsarens bud och våra förbund. Och den innefattas i den fullkomnande relationen mellan levande och döda (se L&F 128:18).

Men ordet *fullkomlighet* missförstås ibland som detsamma som att aldrig göra några misstag. Kanske försöker du eller någon du känner verkligen att bli fullkomlig på det här sättet. Eftersom sådan fullkomlighet alltid känns utom räckhåll så kan även

våra bästa ansträngningar göra oss oroliga, missmodiga eller utmattade. Vi försöker förgäves kontrollera våra omständigheter och människorna omkring oss. Vi ältar svagheter och misstag. Faktum är att ju mer vi försöker, desto längre bort kan vi känna att vi kommer den fullkomlighet vi eftersträvar.

I det som följer vill jag fördjupa vår uppskattning för läran om Jesu Kristi försoning och för den kärlek och barmhärtighet som Frälsaren så villigt ger oss. Jag inbjuder dig att tillämpa kunskapen du har om läran om försoningen för att hjälpa dig själv och andra, bland annat missionärer, elever, unga ensamstående vuxna, fäder, mödrar, ensamstående föräldrar och andra som kan känna sig pressade att försöka bli eller vara fullkomliga.

Jesu Kristi försoning

Vår Frälsares försoning, som beretts från världens grundläggning (se Mosiah 4:6–7), ger oss möjlighet att lära, omvända oss och växa genom våra upplevelser och val.

Under det här jordiska prövotillståndet sker vår andliga tillväxt gradvis ”rad på rad” (D&C 98:12) och även genom en ”mäktig förändring” i hjärtat (Alma 5:12, 13; Mosiah 5:2). De här andliga upplevelserna hjälper oss att komma till Kristus och bli fullkomliga i honom. De välbekanta orden ”hålla ut till änden” påminner oss om att evig tillväxt ofta innefattar både tid och prövningar.

I det avslutande kapitlet i Mormons bok lär den store profeten Moroni oss hur man kommer till och blir fullkomliga i Kristus. Vi ”[avstår] från all ogudaktighet”. Vi ”älskar Gud av all [vår] förmåga, allt [vårt] sinne och all [vår] styrka”. Då är hans nåd tillräcklig för oss ”så att [vi] genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus”. Om vi inte förnekar Guds makt kan vi bli ”heligjorda i Kristus genom Guds nåd”, vilken ”ingår i Faderns förbund till [våra] synders förlåtelse, så att [vi] kan bli heliga och obefläckade” (Moroni 10:32, 33).

I slutändan är det Frälsarens ”stora och sista offer” som bringar den ”barmhärtighet som övervinner rättvisan och åt människorna frambringar medel varigenom de kan ha tro till omvändelse” (Alma 34:14, 15). Vår ”tro till omvändelse” är nödvändig för att vi ska kunna komma till Kristus,

Bara vår Frälsare levde ett fullkomligt liv, men till och med han fick lära och växa under sitt jordeliv.

bli fullkomliga i honom och glädjas åt "den stora och eviga återlösningsplanen" (Alma 34:16).

När vi till fullo tar emot Frälsarens försoning stärks vår tro och vi får mod att släppa tvångsmässiga förväntningar att vi på något sätt förväntas vara perfekta eller göra saker på ett perfekt sätt. Att tänka i svart och vitt är att säga att allt är antingen absolut perfekt eller hopplöst misslyckat. Men vi kan tacksamt acceptera, som Guds söner och döttrar, att vi är hans största skapelse (se Ps. 8:3–6; Hebr. 2:7), fastän vi håller på att utvecklas.

När vi förstår vår Frälsares villigt givna försonande kärlek slutar vi vara rädda för att han kan vara en hård domare som letar efter fel. I stället känner vi trygghet, för "Gud [sände inte] sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom" (Joh. 3:17). Och vi förstår att tid och prövningar är nödvändiga för vår tillväxt (se Mose 7:21).

Vårt fullkomliga föredöme

Bara vår Frälsare levde ett fullkomligt liv, och till och med han fick lära och växa under sitt jordeliv. Det var verkligen så att han inte "mottog ... fullheten från början, utan fortsatte från nåd till nåd tills han mottog en fullhet" (L&F 93:13).

Han lärde sig genom jordiska upplevelser att "ta på sig [våra] skröpligheter ... så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk" (Alma 7:12). Han gav inte efter för frestelser,

synder eller dagliga påfrestningar, utan steg ner under alla jordiska prövningar och utmaningar (se L&F 122:8).

I Bergspredikan befäller Herren oss: "Var alltså fullkomliga" (Matt. 5:48). Det grekiska ordet för *fullkomlig* kan översättas till "komplett, färdig, fullt utvecklad" (se Matt. 5:48). Vår Frälsare ber oss att vara kompletta, färdiga, fullt utvecklade – för att fullkomnas i de dygder och egenskaper som han och vår Fader i himlen exemplifierar.²

Låt oss titta på hur läran om försoningen kan hjälpa dem som känner att de behöver försöka vara perfekta.

Perfektionism

Ett missförstånd angående vad det innebär att vara fullkomlig kan resultera i *perfektionism* – en inställning eller ett beteende som tar en beundransvärd önskan om att vara god och gör den till en orealistisk förväntan om att vara fullkomlig *nu*. Perfektionism är ibland resultatet av känslan att bara de som är fullkomliga förtjänar att vara älskade eller att vi inte förtjänar att vara lyckliga om vi inte är perfekta.

Perfektionism kan orsaka sömnlöshet, oro, att man skjuter saker och ting framför sig, missmod, att man kommer med ursäkter, och depression. De här känslorna kan tränga bort den frid, glädje och tillförsikt som Frälsaren vill att vi ska ha.

Missionärer som vill vara fullkomliga nu kan bli oroliga eller missmodiga om de inte lär sig missionens

språk, ser personer döpas eller får ledaruppdrag fort nog. För dugliga ungdomar som varit vana vid att lyckas kan en mission vara livets första stora utmaning. Men missionärer kan vara fullkomligt lydiga utan att vara perfekta. De kan i första hand mäta sin framgång efter sin hängivenhet att hjälpa personer och familjer "bli trofasta medlemmar i kyrkan som har den Helige Anden hos sig".³

Elever som börjar ett nytt skolor, särskilt de som lämnar hemmet för att börja studera vid ett universitet, möter både spänning och bekymmer. Stipendiater, idrottsmän, artister med flera går från att ha varit "en stor fisk i en liten damm" till att känna sig som en liten fisk i en ocean med obekanta tidvattenvågor och snabba, oförutsägbara strömmar. Det är lätt för elever med perfektionistiska tendenser att känna att oavsett hur mycket de försöker så misslyckas de om de inte är bäst i allt.

Med tanke på livets krav kan elever lära sig att det ibland är helt okej att göra allt de kan men att det inte alltid är möjligt att vara bäst.

Vi har också förväntningar på perfektion i våra egna hem. En far eller mor kan känna sig tvingad att vara den perfekta maken, föräldern, hemmafrun, försörjaren eller en del av en perfekt sista dagars helig familj – nu.

Vad hjälper dem som kämpar med perfektionistiska tendenser? Genom att ställa stödjande frågor som har mer än ett svar visar vi att vi accepterar och älskar dem. De inbjuder andra att

fokusera på det som är positivt. De gör att vi kan sätta ord på det som vi känner går bra. Familj och vänner kan undvika tävlingsinriktade jämförelser och i stället ge uppriktig uppmuntran.

En annan allvarlig aspekt av perfektionism är när man utsätter andra för sina orealistiska, dömande eller oförlåtande normer. Ett sådant beteende kan faktiskt hindra eller begränsa välsignelserna av Frälsarens försoning i våra liv och i andras liv. Unga ensamstående vuxna kan till exempel göra en lista över önskvärda egenskaper hos en framtida maka men ändå inte gifta sig på grund av orealistiska förväntningar på den perfekta livskamraten.

En syster kan alltså vara ovillig att dejta en underbar, värdig broder som inte duger enligt hennes perfektionistiska skala – han dansar inte bra, planerar inte för att bli välbärgad, verkade inte som missionär, eller erkänner att han tidigare haft problem med pornografi som han sedan dess har löst genom omvändelse och rådgivning.

På liknande sätt kan en broder undvika att dejta en underbar, värdig syster som inte passar in på hans orealistiska ideal – hon är ingen sportentusiast, hjälpföreningspresident, skönhetsdrottning, budgetexpert, eller erkänner en tidigare, numera löst, svaghet i fråga om Visdomsordet.

Naturligtvis bör vi tänka över vilka egenskaper vi vill ha själva och vilka egenskaper vi vill att en framtida maka ska ha. Vi bör uppehålla våra högsta hopp och normer. Men om

vi är ödmjuka så kommer vi att överraskas av godhet på oväntade platser och kanske skapa möjligheter att komma närmare någon som, liksom vi, inte är fullkomlig.

Tro visar att svagheter, genom omvändelse och försoningens kraft, kan göras starka och att synder som vi omvänt oss från verkligen kan bli förlåtna.

Lyckliga äktenskap kommer inte av att två fullkomliga personer säger ja. I stället växer tillgivenhet och kärlek när två ofullkomliga personer bygger, välsignar, hjälper, uppmuntrar och förlåter längs vägen. En hustru till en nutida profet fick en gång frågan hur det var att vara gift med en profet. Hon svarade klokt att hon inte hade gift sig med en profet. Hon hade helt enkelt gift sig med en man som var fullkomligt hängiven kyrkan oavsett vilket ämbete han fick.⁴ Med andra ord växer män och hustrur tillsammans under tidens gång – enskilt och som par.

Väntan på en perfekt make eller maka, en perfekt utbildning, ett perfekt jobb eller ett perfekt hus blir lång och ensam. Vi är kloka om vi följer Anden i livets viktiga beslut och inte låter tvivel som kommer från perfektionistiska krav hindra vår utveckling.

Ni som känner er kroniskt nedtyngda eller oroliga, ställ er uppriktigt frågan: "Definierar jag *perfektion* och *framgång* enligt läran om Frälsarens försonande kärlek eller enligt världens normer? Mäter jag *framgång* eller *misslyckande* genom att låta den

Helige Anden bekräfta mina rättfärdiga önskningar eller genom någon världslig norm?"

Ni som känner er fysiskt eller känslomässigt utmattade, börja sova och vila regelbundet, och ta er tid till att äta och koppla av. Inse detta: Att vara upptagen är inte detsamma som att vara värdig, och värdighet kräver inte att man är fullkomlig.⁵

Ni som är benägna att se era egna svagheter eller tillkortakommanden, prisa tacksamt det ni gör väl, hur stort eller litet det än är.

Ni som är rädda för att misslyckas och skjuter saker och ting framför er, ibland genom överdriven förberedelse, var försäkrade om och känn er uppmuntrade av att man inte behöver undvika svåra aktiviteter som kan leda till utomordentlig tillväxt!

Där så behövs och om det är lämpligt, ta emot andlig rådgivning eller kompetent medicinsk vård för att hjälpa dig koppla av, utveckla positiva sätt att tänka och strukturera ditt liv, förminska självdestruktiva beteenden, och uppleva och ge uttryck för större tacksamhet.⁶

Otålighet hämmar tron. Tro och tålmod hjälper missionärer förstå ett nytt språk eller en ny kultur, elever att lära sig nya ämnen och unga ensamstående vuxna att börja skapa relationer i stället för att vänta på att allt ska bli perfekt. Tro och tålmod hjälper också dem som väntar på att få en tempelvigsel klarerad eller att få prästadömet välsignelser återställda.

Ni som är benägna att se era egna svagheter eller tillkortakommanden, prisa tacksamt det ni gör väl, hur stort eller litet det än är.

När vi verkar utan att påverkas (se 2 Nephi 2:14) kan vi ha ett balanserat liv av dygder och uppleva stor tillväxt. De kan verka stå i "motsats" till varandra och vara "en sammansatt helhet" (2 Nephi 2:11).

Vi kan till exempel upphöra med att vara lata (se L&F 88:124) utan att springa fortare än vad vi har krafter till (se Mosiah 4:27).

Vi kan "verka med iver för en god sak" (L&F 58:27) samtidigt som vi ibland stannar upp, är "stilla och [besinnar] att jag är Gud" (Ps. 46:10; se också L&F 101:16).

Vi kan finna vårt liv genom att mista det för Frälsarens skull (se Matt. 10:39; 16:25).

Vi ska inte bli "trötta av att göra gott" (L&F 64:33; se också Gal. 6:9) när vi i lämpligt mått tar oss tid att stärka oss andligt och fysiskt.

Vi kan vara gladlynta utan att vara lättsinniga.

Vi kan skratta hjärtligt med men inte hånfullt åt någon.

Vår Frälsare och hans försoning inbjuder oss att "[komma] till Kristus och bli fullkomnade i honom". När vi gör det lovar han att hans nåd är "tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus" (Moroni 10:32).

För dem som är tyngda av att försöka finna det som är perfekt eller försöker vara perfekta nu, försäkrar Frälsarens villigt givna försonande kärlek:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. ...

Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt" (Matt. 11:28, 30).⁷ ■

SLUTNOTER

1. "Jag vet han älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 42.
2. Se också Russell M. Nelson, "Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 86–88.
3. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 10.
4. Se Lavina Fielding, "Camilla Kimball, i ständigt förkovran", *Nordstjärnan*, feb. 1976, s. 6.
5. Se till exempel Dieter F. Uchtdorf, "Fyra titlar", *Liahona*, maj 2013, s. 58–61. President Uchtdorf säger också: "Vissa kanske till och med tror att deras eget värde beror på längden på att-göra-listan" ("Det som betyder mest", *Liahona*, nov. 2010, s. 20).
6. Den här insikten kommer från Carlos F. och Alane Kae Watkins, rådgivande i mental hälsa i området Asien, med uppdrag i Hongkong. Andra insikter för den här artikeln kom från Susan Gong, Larry Y. och Lynda Wilson, Randy D. och Andrea Funk, Janet S. Scharman och missionärerna i Indonesienmissionen Jakarta.
7. Se också Cecil O. Samuelson, "What Does It Mean to Be Perfect?" *New Era*, jan. 2006, s. 10–13; Janet S. Scharman, "Seeking Perfection without Being a Perfectionist", i *Virtue and the Abundant Life: Talks from the BYU Religious Education and Wheatley Institution Symposium*, red. av Lloyd D. Newell och andra (2012), s. 280–302.

GUDOMLIGA FÖRBUND

SKAPAR STARKA KRISTNA

*Vad är det med att ingå och hålla förbund
med Gud som ger oss kraft?*

**Äldste D. Todd
Christofferson**

i de tolv apostlarnas
kvorum

Den 15 augusti 2007 drabbades Peru av en kraftig jordbävning som nästan ödelade kuststäderna Pisco och Chincha. Liksom många andra av kyrkans ledare och medlemmar satte Wenceslao Conde, president för Balconcitos gren i Chincha, genast igång med att hjälpa dem vars hem hade drabbats.

Fyra dagar efter jordbävningen befann sig äldste Marcus B. Nash i de sjuttios kvorum i Chincha för att hjälpa till med samordningen av kyrkans hjälpinsatser där, och han mötte president Conde. Medan de talade om förödelsen som inträffat och vad som gjordes för att hjälpa offren, närmade sig president Condes hustru Pamela, bärande på ett av sina små barn. Äldste Nash frågade syster Conde hur det stod till med hennes barn. Med ett leende svarade hon att alla genom Guds godhet var i säkerhet och mådde bra. Han frågade om Condes bostad.

”Den är borta”, svarade hon enkelt.

”Och era saker då?” frågade han.

”Allt begravdes under spillrorna av vårt hem”, svarade syster Conde.

”Ändå”, påpekade äldste Nash, ”ler du medan vi talar.”

”Ja”, sade hon, ”jag har bett och jag har fått frid. Vi har allt vi behöver. Vi har varandra, vi har våra barn, vi är beseglade i templet, vi har denna underbara kyrka och vi har Herren. Vi kan bygga igen med Herrens hjälp.”

Kraften i förbund

Vilken är källan till sådan moralisk och andlig kraft och hur uppnår vi den? Källan är Gud. Vi har tillgång till den kraften genom våra förbund med honom. Ett förbund är en överenskommelse mellan Gud och människa, där Gud anger villkoren.¹ I dessa gudomliga överenskommelser förbinder Gud sig att upprätthålla, helga och upphöja oss i utbyte mot att vi förpliktar oss att tjäna honom och hålla hans bud.

Vad är det som gör att vi, när vi ingår och håller förbund med Gud, får kraft att le trots svårigheter, kan vända motgång till seger, och kan ”verka med iver för en god sak ... och åstadkomma mycket rättfärdighet” (L&F 58:27)?

Stärkta av gåvor och välsignelser

För det första: När vi vandrar i lydnad mot principerna och buden i Jesu Kristi evangelium, åtnjuter vi en ständig ström av välsignelser som Gud lovat oss i sitt förbund med oss. De här välsignelserna förser oss med det vi behöver för att verka av oss själva istället för att bli styrda när vi går genom livet. Till exempel, Herrens befallningar i Visdomsordet om hur vi ska ta hand om vår fysiska kropp välsignar oss först och främst med ”visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter” (L&F 89:19). Vidare leder de till ett i allmänhet friskare liv och frihet från destruktiva beroenden. Lydnad ger oss större kontroll över våra liv, större förmåga att komma och gå, att arbeta och

skapa. Självklart tar ålder, olyckor och sjukdomar oundvikligen ut sin rätt, men det är ändå så att vår lydnad mot den här evangelielagen förhöjer vår förmåga att handskas med dessa utmaningar.

Längs förbundens stig finner vi ständigt gåvor och hjälp. ”Kärleken upphör aldrig” (1 Kor. 13:8; Moroni 7:46), kärlek föder kärlek, medkänsla föder medkänsla, dygd föder dygd, hängivenhet föder lojalitet och tjänande föder glädje. Vi är en del av ett förbundsfolk, ett samhälle av heliga som uppmuntrar, stödjer och tjänar varandra. Som Nephi uttryckte det: ”Och om så är att människobarnen lyder Guds befallningar ger han dem näring och stärker dem” (1 Nephi 17:3).

Stärkta med ökad tro

Det leder in oss på det andra sättet varpå våra förbund upprätthåller vår tro – de framkallar den tro som är nödvändig för att vi ska kunna göra allt som Herren finner lämpligt. Vår villighet att ta på oss Kristi namn och hålla hans bud kräver ett visst mått av tro, men när vi hedrar våra förbund växer den tron. För det första blir lydnadens utlovade frukt uppenbar, vilket bekräftar vår tro. För det andra förmedlar Anden Guds behag, och vi känner oss trygga i hans fortsatta välsignelse och hjälp. Och för det tredje kan vi vad som än sker möta livet med hopp och frid i sinnet eftersom vi vet att det slutligen kommer att gå bra för oss då vi har Guds löfte till oss var och en personligen, nämnda vid namn, och vi vet att han inte kan ljuga (se Enos 1:6; Ether 3:12).

Tidiga ledare i kyrkan i vår tid bekräftade att vi genom att hålla fast vid förbundet får den tillförsikt vi behöver i svåra tider: "Det var detta medvetande [vetskapen om att de levde efter Guds vilja] som styrkte de heliga fordom, så att de kunde uthärda alla motgångar och förföljelser och tåla ... inte bara att se sina ägodelar skövlade och förstörda, utan de kunde även möta döden i dess mest fasansfulla skepnad. Ty de visste (inte bara trodde) att om än deras jordiska hydda nedbröts, så hade de en byggnad från Gud, en boning som inte är gjord med händer, en evig boning i himlen. (2 Kor. 5:1)."²

De betonar vidare att när vi offrar vad än Gud kan komma att begära av oss, får vi bekräftelse från Anden att vår väg är rätt och behaglig för Gud.³ Med den vetskapen blir vår tro obegränsad eftersom vi är övertygade om att Gud slutligen kommer att vända varje svårighet till vår fördel. (Se L&F 97:8–9.)

Stärkta genom "gudaktighetens kraft"

Vi har först och främst tänkt på Guds stärkande välsignelser och för det andra den enastående trons gåva som Gud skänker dem som håller sina förbund med honom. Den sista aspekten av styrka genom förbund som jag vill nämna är förlänandet av gudomlig kraft. Med våra förbunds förpliktelser mot vår himmelske Fader kan han låta sitt gudomliga inflytande, "gudaktighetens kraft" (L&F 84:20), flöda in i våra liv. Han kan göra det därför att när vi deltar i prästadörets förrättningar utövar vi vår handlingsfrihet och väljer att ta emot det. Vårt deltagande i dessa förrättningar visar också att vi är beredda att ta på oss det större ansvar som är följden av ytterligare ljus och andlig kraft.

I alla förrättningar, särskilt de i templet, förlänas vi kraft från ovan (se L&F 109:22). "Gudaktighetens kraft" kommer genom den Helige Anden och hans inflytande. Den Helige Andens gåva är en del av det nya och eviga förbundet. Den är en fundamental del av vårt dop, dopet av Anden. Den är den nådens budbärare genom vilken Kristi blod tar bort våra synder och helgar oss (se 2 Nephi 31:17). Det var den gåvan som gjorde att Adam "blev levandegjord i sitt inre"

(Mose 6:65). Det var genom den Helige Anden som de forna apostlarna uthärdade allt som de uthärdade och med sina prästadömsnycklar förde ut evangeliet till den då kända världen.

När vi har ingått gudomliga förbund är den Helige Anden vår tröstare, vår vägvisare och vår följeslagare. Den Helige Andens frukter är "den odödliga härlighetens frid, sanningen om allting, den som levandegör allt, som ger liv åt allt, som vet allt och har all makt i enlighet med visdom, barmhärtighet, sanning, rättvisa och dom" (Mose 6:61). Den Helige Andens gåvor är vittnesbörd, tro, kunskap, visdom, urskiljning, uppenbarelse,

underverk, helande och kristlig kärlek, för att bara nämna några få (se L&F 46:13–26).

Det är den Helige Anden som bekräftar ditt ord när du undervisar och vittnar. Det är den Helige Anden som, när du talar i fientliga miljöer, fyller ditt hjärta med det du ska säga och infriar Herrens löfte att du inte ”skall ... komma på skam inför människorna” (L&F 100:5). Det är den Helige Anden som uppenbarar hur du ska övervinna till synes nästan oöverbärliga hinder. Det är genom den Helige Anden i dig som andra kan känna Kristi rena kärlek och få styrka att sträva framåt. Det är också den Helige Anden, i egenskap av löftets Helige Ande, som bekräftar giltigheten och verkan i dina förbund och beseglar Guds löften på dig (se L&F 88:4–5; 109:14–15).

Din himmelske Fader är med dig

Gudomliga förbund skapar starka kristna. Jag uppmanar dig att göra dig berättigad till och ta emot alla prästadömsförrättningar du kan och sedan trofast hålla alla löften du avlagt genom förbund. I svåra tider bör du sätta dina förbund främst och noggrant lyda buden. Då kan du be i tro utan att tvivla, i enlighet med dina behov, och Gud kommer att svara. Han upprätthåller dig när du vakar och arbetar. I sin egen tid och på sitt eget sätt sträcker han ut sin hand och säger ”här är jag”. ■

Från ett tal under generalkonferensen i april 2009, ”Kraften i förbund”.

SLUTNOTER

1. Se Handledning för skriftstudier, ”Förbund”; scriptures.lds.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), s. 67.
3. Se *Lectures on Faith* (1985), s. 69–71.

VAD SER DU?

När vi studerar och begrundar symbolerna i evangeliets förrättningar fokuserar vi tankarna på Jesus Kristus.

David A. Edwards

Kyrkans tidningar

Eftersom vi har symboler överallt omkring oss tänker vi inte så ofta på dem. Men att ge större uppmärksamhet åt evangeliets symboler kan vara en nyckel till större kunskap.

Skrifterna använder ord som *förebild*, *skugga*, *sinnebild*, *tecken*, *liknelse*, *minne*, *vittne* eller *vittnesbörd* för att beskriva något som ska rikta våra tankar till något annat (se Mose 6:63). När Jesus till exempel introducerade sakramentet under den sista

måltiden, gav han lärjungarna det brutna brödet de skulle äta och sade: "Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig" (Luk. 22:19). Brödet var ju inte bokstavligt talat hans kropp. Som han sade, är det meningen att *påminna* oss om hans kropp – *och mycket mer*. Det är det som gör symboler så kraftfulla – de kommunicerar utan ord och ger upphov till flera relaterade tankar samtidigt, och tillför djup och mening.

Förrättningar är förstås inte bara

symboliska handlingar. De har verklig kraft att välsigna oss genom prästdörets myndighet. Men de innehåller också symboler som undervisar oss om Frälsaren och om våra förbund. Även att underkasta sig och ta emot en prästadömsförrättning är ett yttre tecken på en persons tro och ödmjukhet. Här är många av de symboler som är förbundna med förrättningarna dop, konfirmation och sakramentet, och några av begreppen som är förknippade med dem. ■

DOP

Hålla upp höger hand:

sträcka sig upp mot himlen, vittna för himlen; också ett tecken på en ed (se 1 Mos. 14:22; Daniel 12:7)

Nedsänkning:

Kristi död, begravning och uppståndelse (se Rom. 6:3-4); vår andliga pånyttfödelse i Kristus ("född av vatten" [Joh. 3:5])

Vatten:

tvätta, rena, rena från synd

Vita kläder:

renhet ("ingen människa kan bli frälst utan att hennes kläder tvättats vita ... [och] rengjorts ... genom [Kristi] blod" [Alma 5:21]); jämlikhet (oavsett rika eller fattiga har alla samma kläder vid dopet, för "alla är lika inför Gud" [2 Nephi 26:33])

KONFIRMATION

Handpåläggning:

fysisk beröring av dem som representerar Gud, överföra välsignelser från Gud till andra

Ta emot den Helige Andens gåva:

vilket kallas "dopet med eld" (se 2 Nephi 31:13); rening och andlig pånyttfödelse i Kristus

SAKRAMENTET

Äta bröd:

minnas Jesu Kristi kropp (se Matt. 26:26–29), livets bröd ("den som kommer till mig skall aldrig hungra" [Joh. 6:35], "den som äter detta bröd skall leva i evighet" [Joh. 6:58])

Knäböja i bön:

ödmjukhet, underkastelse av Guds vilja; ett tecken på det eviga förbundet (se L&F 88:131)

FOKUSERAD PÅ FÖRSONINGEN

"Varje evangeliets förrättning [är] på ett eller annat sätt ... inriktad på Herrens Jesu Kristi försoning, och det är förvisso därför som just denna förrättning [sakramentet] med all dess symbolik och bildspråk kommer till oss lättare och oftare än någon annan i vårt liv."

Se äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, "Gör detta till minne av mig", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 67.

Bryta bröd:

Kristi kroppsliga lidande för vår skull, hans fysiska död, hans uppståndelse så att vi kan leva igen

Lägga fram bröd och vatten inför församlingen:

sinnebilder av Kristi offer, vilket avslutades med blodsutgjutelse (se Alma 34:13–14); nu frambär vi ett "offer åt Herren ... ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande" (L&F 59:8)

Dricka vatten (ursprungligen vin):

Kristi blod (utgöts i Getsemane, under lidandet som soldaterna utsatte honom för och på korset), som "renar oss från all synd" (1 Joh. 1:7) och "ingår i Faderns förbund till [våra] synders förlåtelse" (Moroni 10:33); blod som "livets säte eller för allt köttets livskraft" (Handledning för skriftstudier, "Blod"; scriptures.lds.org) och det som sonar synder genom offer (se 3 Mos. 17:11); levande vatten (se Joh. 4:14)

DELTA I SAMTALEN

ATT BEGRUNDA TILL SÖNDAG

- Hur får du hjälp att minnas Frälsaren och dina förbund av symbolerna i förrättningarna dop, konfirmation och sakramentet?
- Vad tänker du på under sakramentet varje vecka?

VAD DU KAN GÖRA

- Skriv i din dagbok om något du tänkte eller kände under sakramentet.
- Berätta i kyrkan om en symbol i sakramentet och hur det hjälper dig minnas Frälsaren.

VÅR PLATS

DOP FÖR FARFAR

Jag är tacksam för att våra ungdomsledare planerade ett tempelbesök. När vi förberedde oss för den här resan till Apia i Samoa var vi glada för den här sällsynta möjligheten. Vi gick glatt in i templet för att utföra dop för de döda – för dem som är i andevärlden och väntar på att vi ska hitta våra förfäder och utföra arbete för dem.

Under dopen såg jag en ung man i vår grupp som döptes för Faataga Agavale, min farfar. Jag hade glädjetårar i ögonen och visste att hans ande var där. Jag var mycket glad för att vi kunde utföra arbete för honom i templet.

Saini Agavale, Samoa

VIKTIG INFORMATION FRÅN EN VÄN

Som tonåring tyckte jag inte om att gå i kyrkan, så jag visste inte mycket om Bibeln eller om Gud, och ville det inte heller. När jag var 17 berättade en vän för mig att hon var mormon. Jag hade ingen aning om vad en mormon var. Jag sade till min vän: "Om jag vill få veta något om den kyrkan så tar jag reda på det själv."

Hon såg att jag inte var alltför intresserad av religion och gav mig en Mormons bok som hon bad mig läsa och be om. Hon pressade mig inte. Senare på kvällen när jag slog upp boken såg jag hennes vittnesbörd som hon hade skrivit. När jag läste det kände jag att jag skulle lära mig mer om Mormons bok. Så jag började läsa Första Nephi. Jag kunde inte lägga ifrån mig boken. Jag behövde veta mer.

Under en hemafton undervisade hennes familj mig om Jesu Kristi evangelium. Allt verkade förnuftigt. Snart fick jag undervisning av missionärerna. Jag döptes och konfirmerades som medlem i Herrens sanna kyrka. Evangeliet hjälpte mig att få veta vem jag är, var jag kom ifrån och vart jag kunde komma om jag är trofast.

När jag tittar tillbaka kan jag se hur den Helige Anden hjälpte mig att vilja veta mer. När jag lärde mig mer förändrades min inställning mot kyrkan och Gud. För första gången i mitt liv ville jag göra det han ville att jag skulle göra.

Mormons bok förändrade mitt liv, och jag är tacksam för min vän som gav en till mig. En sann vän delar med sig av sådan viktig information.

Michael P., Ohio, USA

Randall L. Ridd

andre rådgivare
i Unga mäns
generalpresidentskap

ARBETE

VEM BEHÖVER DET?

Arbete kanske inte alltid är roligt, men det kan förvåna dig hur bra du mår av det.

Som ung man tyckte jag lika mycket om att ha roligt som alla andra. Och när jag var 16 tyckte jag om att gå ut på dejt och umgås med mina vänner. Jag tyckte mycket mer om att göra sådant än att arbeta.

Men som många av er hade jag ett jobb. Pappa arbetade i byggbranschen med att bygga bostäder och bad ofta mina tre bröder och mig att hjälpa honom. Arbetet var varmt och krävande. Det fanns stunder när jag verkligen inte ville jobba. Men vi hade scheman att följa och projekt att avsluta så vi arbetade hårt varje dag tills arbetet var klart. Fastän jag inte insåg det då, lärde jag mig mycket av att arbeta tillsammans med min familj.

Tillfredsställelse kommer av ett väl utfört arbete

Det tar mycket tid, ansträngning och precision att bygga hus. Ett område där jag trodde att vi inte behövde vara så noga var när vi skulle gräva för fundamenten under ett hus. Pappa tänkte annorlunda.

För att lägga grunden till ett hus måste man först gräva för och fylla i fundamenten. Fundament är cementplattor som är bredare än grunden. När fundamentet har hållits i och fästs så håller man grunden ovanpå. Och sedan fyller man på med jord.

Jag undrade ofta om det hade någon betydelse om fundamenten var helt fyrkantiga. Med jord ovanpå är det ju ingen som ser dem, och det skulle inte göra husets struktur svagare. Men

pappa ville att alla fundamenten skulle vara fyrkantiga och platta, korrekt och omsorgsfullt mätta, och så gjorde han med varje hus han byggde.

När jag tittar tillbaka inser jag att pappa behandlade allt sitt arbete med samma omsorg, också det som ägaren aldrig skulle lägga märke till. Hans uppmärksamhet på detaljer innebar att andra kunde lita på att han gjorde ett bra arbete, och han kände tillfredsställelsen av att veta att hans arbete var av högsta kvalitet och att ägarna skulle uppskatta det.

Det finns stunder när ingen annan än du och Herren vet hur väl du har utfört arbetet som du behövde göra. Var förvissad om att Herren *vet* hur mycket du har ansträngt dig. När du gör ditt bästa så mår du bra i vetskapen

om att du har utvecklat redbarhet, pålitlighet och nyttiga färdigheter.

Genom egna erfarenheter får du lära dig värdet av Herrens skördelag: "Det människan sår skall hon också skörda." (Gal. 6:7; se också L&F 130:20–21).

Inställningen påverkar allt

Att gräva för fundament tar många timmar och är ett svettigt arbete. Och jag måste erkänna att jag inte alltid hade en bra inställning till det. När mamma hörde att jag klagade på att behöva arbeta, sade hon: "Akta dig. Du kommer att förlora välsignelsen, och du måste jobba i vilket fall som helst!" (Se L&F 58:28–29.) Hon hade rätt. Min klagovisa tog aldrig bort jobbet. Den tog bara bort tillfredsställelsen och många av välsignelserna med att göra det.

Jag upptäckte att när jag valde att lyssna på mamma och utföra arbetet med glatt hjärta så gick tiden mycket fortare, arbetet blev bättre gjort och jag var mycket gladare än vad jag var när jag klagade. Inställningen påverkar allt.

Det viktigaste arbetet är Guds arbete

Att verka som missionär var en avgörande upplevelse för mig. Jag lärde mig att inget annat arbete är viktigare än vår himmelske Faders arbete, vilket är att välsigna oss, hans barn: "Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

När du engagerar dig i vår himmelske Faders arbete att välsigna hans barn så känner du, som Alma gjorde,

stor glädje över att vara "ett redskap i Guds händer till att föra någon själ till omvändelse, och detta är [din] glädje" (Alma 29:9).

En inbjudan

Så vem behöver arbete? Vi alla! Det är modern till självtillit, prestation och glädje i det här livet. När du är glatt engagerad i att arbeta bärar alla omkring dig en rik skörd tack vare alla frön du sår.

När du gör ditt arbete under veckan inbjuder jag dig att tänka på vad jag lärde mig och sedan göra det här experimentet: Nästa gång du får ett arbete att utföra, gör då ditt bästa, ha en positiv inställning och se vad som händer. Du kan bli överraskad över hur glad du blir och hur bra du mår. ■

FLYTTA PÅ RÖR I LERIGA SKOR

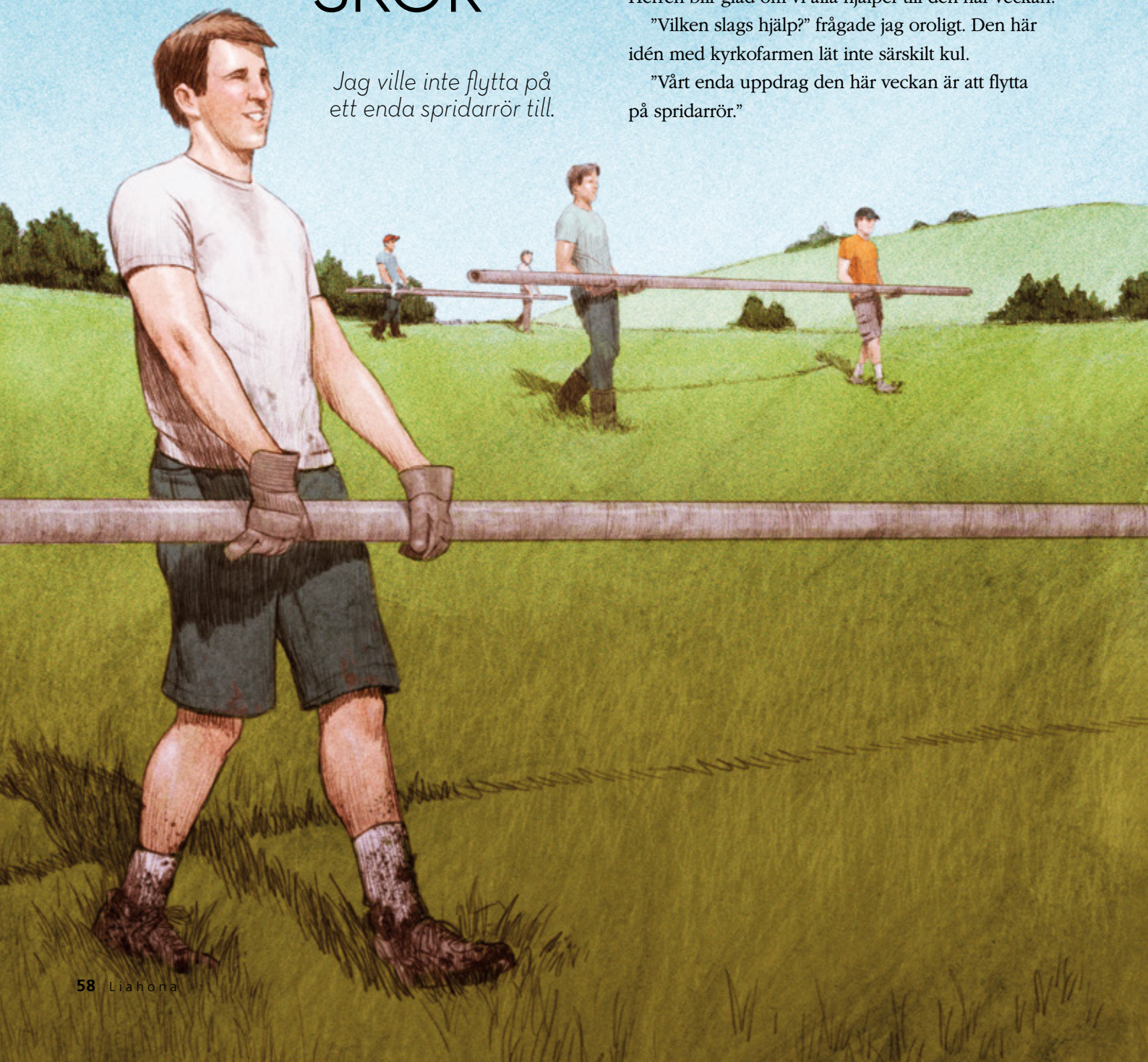
*Jag ville inte flytta på
ett enda spridarrör till.*

Raymond M. Allton

”Tack, biskop Rowley. Vi hjälper gärna till.”
Broder Hulet, vår rådgivande till diakoner-
nas kvorum, tog skrivplattan ur biskopens
hand och tillkännagav: ”Jag har en anmälningslista för
volontärer vid kyrkans farm. Jag är övertygad om att
Herren blir glad om vi alla hjälper till den här veckan.”

”Vilken slags hjälp?” frågade jag oroligt. Den här
idén med kyrkofarmen lät inte särskilt kul.

”Vårt enda uppdrag den här veckan är att flytta
på spridarrör.”

Flytta på rör! Orden fyllde mig med vanda. Jag tänkte tillbaka några månader när mamma hade insisterat på att jag skaffade ett sommarjobb. I vårt lilla samhälle innebar det i stort sett en enda sak – att flytta på rör. Så hela sommaren flyttade min kusin Scott och jag på rör.

Första dagen på sommarjobbet stod vi och tittade ut över ett enormt grönt alfalfafält. De tolv meter långa rören var sammanlänkade i en rak linje som verkade vara flera kilometer lång. Efter en kort instruktion kopplade Scott och jag ifrån det första röret. Scott lyfte upp sin ände och kallt vatten rann ut över mina tennisskor. Vi bar röret genom klabbig lera och kopplade ihop det med nästa anslutning. När vi gick tillbaka efter nästa rör blev de klafsande stegen tyngre allteftersom mer lera fastnade på dem i allt tjockare lager. Så småningom var våra kläder dränkta av lera, vatten och vår egen svett.

Mina tankar gick tillbaka till volontärbetet på kyrkans farm. "Men jag ... jag tror inte att jag kan komma, stam-made jag. "Jag måste gå till mitt eget jobb varje morgon."

"Inga problem", försäkrade broder Hulet. "Vi åker alltid till kyrkans farm på eftermiddagarna." Broder Hulet lät anmälningsslistorna gå runt. "När var och en av er ordinerades till prästadömet så fick ni kraften att handla i Guds namn. Och när vi tjänar honom genom att tjäna andra så handlar vi i hans namn. Förresten, när vi hjälps åt allihop så blir inte arbetet påfrestande alls."

Listan kom till mig. Jag kunde inte fatta att alla hittills hade anmält sig att åka dit varje dag den här veckan. Visste de inte hur eländigt det skulle bli? Jag kände en stor tyngd av rättfärdigt gruppträck på mig. Motvilligt anmälde jag mig och lät listan gå vidare.

På måndagseftermiddagen satt jag i mitt rum och återhämtade mig från morgonens arbete när jag hörde broder Hulet tuta utanför. Jag tvekade ett ögonblick innan jag bytte tillbaka till mina stinkande, fuktiga arbetskläder.

Vi var snart framme vid farmen. Alla utom jag sprang iväg mot fältet. Jag gick bakom med långsamma steg och sparkade sten när jag överraskades av en hand på min axel. "Tack för att du följde med oss", sade broder Hulet

uppmuntrande. "Jag vet att du arbetade hårt i morse."

Vi gick tysta bredvid varandra en stund. Sedan sprang han i förväg för att organisera gruppen.

Jag iakttog honom och tänkte på vad han hade sagt till mig. Jag hade arbetat hårt den morgonen. Jag var trött och illaluktande och ville åka hem. Men broder Hulet, då? Han hade också arbetat hårt den morgonen. De hade alla de andra killarna också för den delen. Så varför verkade de glada över att vara här?

Jag kom ifatt de andra och vi började arbeta. Först försökte jag muntra upp mig med att tänka på vilken ädel uppoffring jag gjorde. Men snart tog mina självupptagna tankar slut och jag lade märke till hur fort det gick när alla hjälptes åt. Vi skrattade och pratade, och plötsligt insåg jag att jag faktiskt hade roligt! På några korta timmar var vi klara med uppdraget.

När vi åkte hem insåg jag att det jag hade trott skulle bli en outhärdlig uppoffring var mycket liten. Faktum är att när alla hjälptes åt så kändes det inte som en uppoffring alls.

Broder Hulet stannade bilen framför mitt hus och vände sig om mot mig. "Tack för din hjälp i dag. Ditt hårda arbete gjorde det lätt för resten av oss." Han log och blinkade åt mig.

Jag log tillbaka. "Tack, men det som gjorde det lätt var när alla hjälptes åt." Jag klev ur bilen och stängde dörren.

Broder Hulet lade in backen och drog sig bakåt. "Vi ses i morgon, då?" ropade han genom det öppna fönstret.

"Javisst. Vi ses i morgon", sade jag. ■

Författaren bor i Utah i USA.

När jag pratar med mina vänner
om kyrkan säger de att de inte är
intresserade eftersom
vi har för många regler.
Vad kan jag säga till dem?

Vår inställning till "regler" i allmänhet har mycket att göra med vad vi är vana vid. Om dina vänner var vana vid att aldrig borsta tänderna och du säger till dem att du borstar tänderna varje dag eftersom du fått lära dig att göra det, så kan de tycka att det är en sträng regel. Men du ser det egentligen inte som en regel alls eftersom det helt enkelt har blivit en vana, ett sätt att leva. De kan se det som en slags frihet att aldrig behöva borsta tänderna, men du vet vilka problem det leder till och hur mycket bättre det känns att ha rena, friska tänder.

Likadant är det med kyrkans "regler". Dina vänner kanske tycker att normerna vi följer är restriktiva, men du vet att Herren och hans tjänare har gett dem till oss för att hjälpa oss leva ett bättre liv och återvända till vår himmelske Fader. Dessutom ger lydnad mot Guds bud alltid välsignelser, inte minst den Helige Andens sällskap. Du kan försöka beskriva fördelarna och välsignelserna för dina vänner, och du kan tala om för dem att det enda sättet att verkligen få veta om "reglerna" kommer från Gud är att pröva dem (se Joh. 7:17). ■

Varför skapade Gud oss?

Det är viktigt att förstå att Gud inte "skapade" oss genom att få oss att existera av ingenting. En grundläggande del av oss existerade innan vi föddes som andar: "Även människan var i begynnelsen hos Gud. Intelligens, eller sanningens ljus, blev inte skapad eller formad och kan inte heller bli det" (L&F 93:29). Eftersom vi vet det så vet vi också att vår himmelske Faders motivation för att skapa oss inte var slumpmässig eller godtycklig utan djupt meningsfull. Profeten Joseph Smith lärde: "Gud själv, som befann sig mitt ibland andar och härlighet, insåg det lämpliga i att instifta lagar, då han var intelligentare, varigenom återstoden kunde ha tillfälle att gå framåt liksom han själv" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 208; se också Mose 1:39). Eftersom vår himmelske Fader ville att vi skulle få chansen att utvecklas och bli som honom, skapade han våra andar, och han gav oss en frälsnings- och lycksalighetsplan som det här jordelivet av nödvändighet är en del av. Kanske är då det enklaste och bästa svaret på den här frågan också svaret på varför Gud gör allting annat: därför att han älskar oss. ■

SAKER OCH TING ÄR INTE ALLTID VAD DE VERKAR VARA

Se till att dina nöjen och äventyr inte
för dig in på en farlig stig.

(Se Helaman 3:29.)

TJÄNA AV RÄTT

Rasem Maluff

Ar 2011 fattade jag ett av de viktigaste besluten i mitt liv. Det har gett mig de största skatterna jag någonsin har haft. Jag bestämde mig för att verka som missionär, men det var inget lätt beslut.

Herren gav mig möjlighet att spela fotboll som barn och tonåring. Jag representerade Paraguay i internationella turneringar och reste med mitt lands nationella ungdomslag Libertad till länder i Europa, Asien och Sydamerika.

Lyckligtvis balanserade mina föräldrar alltid mina sportaktiviteter med lämplig utbildning och andlig fostran. Mammans tro och vittnesbörd var definitivt de frön som min tro och mitt vittnesbörd växte från. Tack vare hennes trofasthet deltog jag i seminariet trots mitt hektiska idrottsschema.

Jag hade hört talas om heltidsmissioner sedan jag var liten, men jag kunde inte bestämma mig för om jag skulle verka som missionär. Det ändrade sig när pappa tackade ja till en kallelse att verka i biskopsrådet i vår församling. Det var ett svårt beslut för pappa eftersom han var så djupt engagerad i min idrottskarriär. Han var alltid med på mina fotbollsträningar och matcher, och vi tillbringade mycket tid tillsammans. Av den anledningen skulle han inte kunna stötta mig i min idrottskarriär lika mycket om han tackade ja till att verka i biskopsrådet.

Under sakramentsmötet när pappa inröstades fick jag en stark känsla av att andra människors uppoffringar skulle vara lönlösa om inte jag var villig att offra sådant som är viktigt av

rätt anledningar. Under vittnesbörden nämnde någon tanken att om vi är lydiga så kan våra familjer vara för evigt. Den tanken berörde mig och jag bestämde mig för att jag skulle göra allt i min makt för att kunna vara med min familj för evigt. Under lektionerna den söndagen togs vikten av att följa buden upp flera gånger. Jag kände så starkt att Anden manade mig att tjäna Herren att jag berättade för min familj under nästa hemafton om mitt beslut att verka som missionär.

.....
Inget annat har gett mig så stor glädje och frid eller så många underverk som mitt missionsarbete.

DAGS FÖR MISSION

För att se en video (textad på svenska) om rugbyspelaren Sidney Going från Nya Zeeland, gå till lds.org/go/going180.

ANLEDNINGAR

Mitt beslut innebar att jag var tvungen att avbryta min collegeutbildning och lösa femårskontraktet jag hade med min fotbollsklubb. Ända från början öppnade Herren dörrar och berörde hjärtan så att kontraktet kunde lösas.

Efter att jag hade lämnat in mina missionspapper lyssnade jag på generalkonferensen i april 2011 där äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum berättade om Sidney Goings missionsupplevelse. Han hade varit en professionell rugbyspelare och medlem i Nya Zeelands nationella lag. Det faktum att broder Going verkade som missionär och senare återvände och fortsatte med sin professionella karriär lärde mig en del. Under hela min mission och ända till nu har jag lyssnat på det talet gång på gång och

det har välsignat mig och gett mig frid. De oräkneliga vittnesbörd som familje-, församlings- och stavsmedlemmar bar för mig vid olika tillfällen inte bara stärkte mitt beslut att verka utan stöttade mig också under de svåra stunderna på min mission.

Ytterligare en källa till glädje i mitt liv var att mitt beslut att gå ut på missionsfältet hjälpte mina tre närmaste vänner att också bestämma sig för att verka som missionärer. Senare verkade de som zonledare, som assistent till missionspresidenten och även som grensresident. Nu är våra blickar fästa på den kurs som gör att vi kan återvända till vår himmelske Faders närhet.

Jag är inte samma person som jag var för tre år sedan. Min största önskan är att göra Herrens vilja.

Herren välsignade mig "hundrafalt" (Matt. 19:29). Jag har ett levande och verkligt vittnesbörd om vår himmelske Faders gudomlighet, hans älskade Son och hans försoning, Guds helige andes renande kraft och de här sista dagarnas stora och förunderliga verk, när evangeliet har återställts till jorden genom profeten Joseph Smith (se Jes. 29:14).

Mitt hjärta flödar över av kärlek och tacksamhet för den här heliga tiden och för att jag fått lära känna och älska så många bröder och systrar i Uruguaymissionen Montevideo. Det finns få välsignelser som är lika stora som att ha verkat bland dem. Inget annat har gett mig så stor glädje och frid eller så många underverk som mitt missionsarbete. ■

Författaren bor i Paraguay.

MORMONERNA **TROR** FAKTISKT PÅ GUD

På en flygplats långt hemifrån hade jag chansen att berätta om evangeliet för en främling.

Brenda Hernandez Ruiz

Jag var på väg från Mexiko till Montana och hade ett uppehåll i Denver, Colorado. Jag gick runt på flygplatsen och såg flygplan landa och lyfta genom de enorma fönstren. Jag var nervös för jag hade aldrig flugit förut. Flygplatsen verkade vara mycket stor.

Jag tittade på biljetten och insåg att mitt flyg skulle gå om två timmar. Jag bestämde mig för att hitta en plats där jag kunde sitta och vänta tills jag skulle gå ombord på planet. Jag kände mig rädd när jag letade efter en plats att sitta på. Nästan alla säten var upptagna. Jag bestämde mig för att sätta mig bredvid en äldre kvinna som verkade vara ensam. Hon var den som såg minst skrämmande ut.

Det gick en timme eller så innan jag bestämde mig för att prata med henne. Jag presenterade mig. Hon verkade

vara mycket trevlig och angelägen om att berätta om vad hennes barnbarn gjorde. Hon frågade lite om mig och jag berättade allt om mitt liv i Mexiko. Sedan fick jag plötsligt en önskan att berätta om evangeliet. Hon frågade mig om min religion och jag sade att jag var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Hon sade att hon aldrig hade hört talas om den.

Jag log och sade: "Vi kallas också för mormoner."

Hennes attityd förändrades genast. Hennes ansiktsuttryck och sättet hon pratade på förändrades. Hon visste inte vad hon skulle säga. Jag hade en känsla av att vårt samtal var över, men jag försökte fortsätta prata med henne. Jag frågade henne om hennes religion. Utan att tveka sade hon: "Jag är katolik."

Sedan sade hon: "Jag förstår inte. Du verkar vara en sådan trevlig flicka. Du verkar vara ordentlig. Varför skulle du då vilja vara mormon?"

Hennes ord chockade mig och jag visste inte vad jag skulle säga. Jag bad en tyst bön och bad min himmelske Fader hjälpa mig förklara vad det betydde för mig att vara en sista dagars helig. Jag talade om för henne att jag älskade att vara medlem i kyrkan, och tack vare evangeliets lärdomar kunde jag bli ett bättre person och se saker och ting med perspektiv.

Hon såg förvånad ut och sade: "Mormoner tror inte på Gud."

Jag försökte låta bli att skratta åt den kommentaren. I stället log jag och insåg att det var min chans att säga sanningen till henne. Jag berättade om några av våra grundläggande trosuppfattningar. Jag berättade om frälsningsplanen

och familjens betydelse. Hon såg inte övertygad ut så jag bestämde mig för att bära mitt vittnesbörd. Där, på en enorm flygplats, välsignades jag med modet att bära mitt vittnesbörd om Joseph Smith, om den levande profeten och de levande apostlarna och om kärleken jag hade till evangeliet och Mormons bok.

Jag tittade på klockan. Det var dags för mig att gå ombord på planet.

Den eftermiddagen stärktes mitt vittnesbörd på ett sätt som jag aldrig hade upplevt förut. Jag var glad att jag hade burit mitt vittnesbörd och tacksam över att jag kunde förändra hennes inställning till kyrkans medlemmar. Nu kan jag ha större tillförsikt när någon ställer frågor om kyrkan. ■

Författaren bor i Chihuahua i Mexiko.

**President
Boyd K. Packer**

president för de
tolv apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i
de tolv apostlarnas
kvorum är särskilda
vittnen om Jesus
Kristus.*

Vad kan vi göra för att **VARA VÄRDIGA** Anden?

Lyssna på upplyftande musik.

Prata vördnadsfullt.

Omvända dig när du har gjort något fel.

Klä dig lämpligt.

Om du gör allt
det här vakar
Gud över dig och
den Helige anden
vägleder dig.

Min lektion om tro

Emma R., 11 år, Texas, USA

För några år sedan höll jag en hemaftonslektion om tro. Min familj hade pratat mycket om tro eftersom min storebror hade några frågor om varför vi behöver tro. Jag planterade ett frö jag hade sparat från en melon i en liten mugg. Jag sade till min familj att tro är som ett frö. Om man tar väl hand om det så växer fröet.

Vi hade inte lyckats så bra med att odla rabatter. Men jag hoppades att jag kunde få den här plantan att växa och att jag kunde vara ett gott exempel på tro. Jag satte muggen i fönstret och tog hand om det. Jag väntade och bad om att mitt frö skulle växa.

Jag hade nästan gett upp men efter en vecka såg jag äntligen något grönt som hade kommit upp. Den växte i fönstret i en vecka till. Sedan hjälpte mina föräldrar mig att hitta en plats där jag kunde

plantera växten i en rabatt på baksidan av huset.

Jag tog väl hand om växten. Jag vattnade den och höll ogräset borta. Den växte och blev större och större. Jag var så glad!

Efter flera veckor såg jag blom-mor och sedan började en liten frukt växa. Vi såg sju meloner växa på rankan från mitt enda lilla frö. För mig var det ett underverk och ett svar på mina böner.

Frukten var söt, precis som det står i Alma 32:42: "Och tack vare er flit och er tro och ert tålamod i att vårda ordet så att det kan slå rot i er, se, då skall ni snart få plocka frukten därav som är högst dyrbar, som är sötare än allt som är sött."

Den här upplevelsen gjorde mig mycket glad och lärde mig och min familj att tro är en sann princip i Jesu Kristi evangelium. ■

DIN TUR

Vi vill plantera ett frö med dig. Har du funderat på att berätta om din upplevelse för *Liahona*? Vi vill ha en sann berättelse om hur du följer Jesu Kristi evangelium. Du kan till exempel skriva om ett tillfälle när en bön besvarades eller när du bjöd med en vän till kyrkan.

Dina föräldrar kan hjälpa dig sända in den: på internet till liahona.lds.org, via e-post till liahona@ldschurch.org eller via vanlig post till adressen på sidan 3. Ta med namnet på din församling eller gren och dina föräldrars tillåtelse.

VARFÖR ÄR DET SÅ BRA ATT HA EN KROPP?

Vår kropp är så viktig och helig att Herren kallar den ett tempel (se 1 Kor. 3:16–17). Och det är roligt att ha en kropp! Kroppar kan springa, sjunga, klättra, skratta, rita, simma, dansa och göra annat som är roligt. Vi kan också använda vår kropp till att lära oss saker, hjälpa andra, skapa familjer och göra världen till en bättre plats.

VARFÖR FÅR VI EN KROPP?

Innan vi föddes var vi andar utan fysiska kroppar. Det fanns mycket vi inte kunde göra förrän vi hade en kropp. Gud sände oss till jorden för att vi skulle få en kropp. Vi behöver både en ande och en kropp för att bli som vår himmelske Fader. (Se L&F 88:15.)

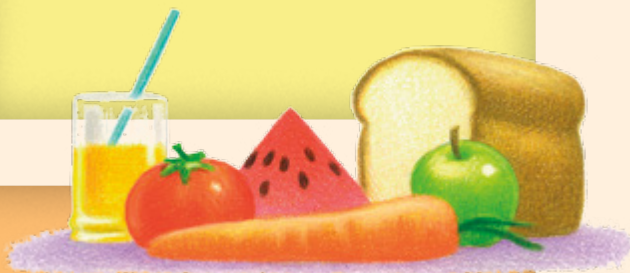
Min kropp är ett

MEN TÄNK OM DET FINNS NÅGOT JAG INTE TYCKER OM MED MIN KROPP?

Ibland kanske vår kropp inte ser ut, rör sig, eller arbetar som vi vill. Men oavsett hur våra kroppar är nu kan vi välja att vara tacksamma för dem och använda dem till att göra sådant som är bra här på jorden. En dag kommer var och en av oss att uppstå och få en kropp som är fullkomlig (se Alma 40:23). Gud älskar oss hur våra kroppar än är, och vi kan älska oss själva också.

VARFÖR SER INTE ALLA LIKADANA UT?

Kroppar har många former, färger och storlekar, och det är en del av vår himmelske Faders plan. Fastän varje kropp är unik är vi alla skapade i Guds avbild (se 1 Mos. 1:26). Det betyder att våra kroppar är formade efter hans fullkomliga kropp. Varje kropp är vacker för varje kropp är en gåva från vår kärleksfulle himmelske Fader.

HUR SKA JAG BEHANDLA MIN KROPP?

Vi ska behandla vår kropp så som vi skulle ta hand om alla andra ovärderliga skatter – med kärlek och respekt. Genom profeterna och Visdomsordet har vår himmelske Fader talat om för oss vad som är dåligt för vår kropp och vad som är bra. Det finns mycket vi kan göra för att ta hand om vår kropp:

- Äta nyttig mat och motionera.
- Klä oss passande och hålla kroppen ren.
- Respektera andra människors kroppar.
- Inte märka vår kropp med tatueringar eller piercings.
- Inte använda droger, alkohol, tobak, kaffe eller te.
- Leka lekar som är säkra och hålla oss borta från farliga aktiviteter.

När vi tar hand om vår kropp är det lättare att känna den Helige Anden.

**När vi tar hand om vår kropp så som
Gud har befallt så blir vi välsignade!
(Se Mosiah 2:41; L&F 89:18–21.)**

TEMPEL

Marissa Widdison
Kyrkans tidningar

Vi blir medlemmar i kyrkan genom dop och konfirmation

Jennifer Maddy

Mariela kom hem från skolan med bister uppsyn. "Vad är det som är fel?" frågade mamma medan hon höll på att plantera blommor i trädgården.

"Sonia lovade att hon skulle leka med mig och så gjorde hon inte det", sade Mariela. Hon satte sig med en duns på jorden bredvid mamma.

"Vad tråkigt", sade mamma. "Det är viktigt att hålla vad man lovar. Nästa vecka när du döps och konfirmeras så

kommer du att ge några viktiga löften som kallas förbund."

"Jaså?" sade Mariela. Hon var glad över att få döpas.

Mamma satte ner några gula blommor i jorden. "Du lovar att lyda buden. Du lovar också att ta på dig Jesu Kristi namn. Vad lovar vår himmelske Fader om du gör allt det här?"

Mariela tänkte på vad hon hade lärt sig i Primär. "Att jag ska ha den Helige Anden med mig."

"Just det", sade mamma. "Du blir också medlem i Jesu kyrka. Hur kan du hålla ditt löfte att lyda buden?"

"Jag kan vara snäll, och jag kan tala sanning", sade Mariela. "Vad betyder det att ta på sig Jesu namn?"

"Det betyder att du försöker vara mer lik honom och göra det han vill att du ska göra", sade mamma. "Vad kan du göra för bli mer lik Jesus?"

Maria rullade en lila blomma mellan fingrarna. "Jag kan sitta hos den nya tjejen i skolan. Och jag kan försöka vara snäll mot Sonia", sade hon.

"Det var jättebra förslag", sade mamma. "Och när du tar sakramentet kan du tänka på dina löften."

Mariela log. "Jag vet ett annat löfte – att vattna blommorna så att vi kan ha en vacker trädgård!" ■

Författaren bor i Utah i USA.

Sång och skriftställe

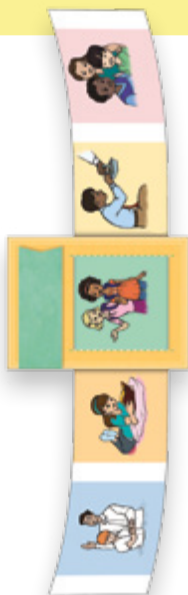
- "Jesu dop", *Barnens sångbok*, s. 54 (vers 1 och 3)
- Johannes 3:5

Förslag till familjesamtal

Mariela funderade över hur hon kunde hålla sitt dopförbund genom att följa Jesus Kristus. Din familj kan fundera över hur ni kan bli mer lika Jesus hemma, i skolan och på andra platser. Sätt upp ett mål som familj att tänka på dopförbundet när ni tar del av sakramentet.

Jag kan hålla mitt dopförbund

För att göra en film om ditt dopförbund kan du klippa ut ramen och bildremssorna. Klistra eller tejpa ihop bildremssorna till en enda lång remsa (fäst A över B). Klistra eller tejpa fast ramen och bildremsan på tjockt papper. Klipp längs de streckade linjerna så att det blir två springor. För in bildremsan genom springorna så att bilderna syns på framsidan av ramen.

JAG KAN HÅLLA MITT DOPFÖRBUND

A

Jag lovar att hålla buden.

När jag döps ger jag löften

till min himmelske Fader.

När jag tar sakramentet ska jag tänka på mina löften till min himmelske Fader.

B

Jag lovar att komma ihåg Jesus Kristus och försöka likna honom.

VÅR SIDA

Lesslie Q., 6 år, Ecuador

Lady Q., 9 år, Ecuador

Satya S., 11 år, Indonesien

"Mormons bok", William M., 10 år, Brasilien

I barnens medverkan på sakramentsmötet ett år spelade jag piano till "Jag bodde i himlen". Året därpå ledde jag teckenspråket till "Jag längtar så till templet". Och året därefter var mitt mål att jag skulle lära mig "Om jag lyssnar med mitt hjärta". Jag vet att Herren gav mig talanger, och jag borde utveckla dem och använda dem till att välsigna andra. Då förbättras mina talanger. Jag vet att jag är en Guds dotter och att Jesus Kristus gav sitt liv för mig.

Luna Marisol I., 8 år, Argentina

**Äldste
Eduardo Gavarret**
i de sjuttios kvorum

Redo att tjäna

"Lär dig i din ungdom att hålla Guds bud" (Alma 37:35).

Jag växte upp i staden Minas i Uruguay. När jag var sex år döptes mamma och mina systrar som medlemmar i kyrkan. Pappa blev aldrig medlem men han var alltid glad över att jag gick i kyrkan. Han höll faktiskt Visionsordet och betalade tionde.

Vår gren var jätteliten och vi hade ingen kyrkobyggnad. Vi hade mötena i ett hyrt hus. Huset hade en liten swimmingpool ute som vi använde till dop.

När min åttaårsdag närmade sig såg jag fram emot att döpas. Men när dopdagen var inne regnade det och var jättekallt. Mamma sade att jag kanske inte kunde döpas den dagen på grund av det kalla vädret. Men det var min födelsedag och jag ville döpas den dagen.

Jag minns att jag tog på mig mina vita kläder och gick ner i poolen för att döpas. Jag visste att vattnet skulle vara kallt, men det kändes inte kallt. Jag visste att jag gjorde det som var rätt, och det kändes varmt inombords.

En kort tid senare byggdes ett kapell till vår gren. På den tiden

fick medlemmarna hjälpa till att bygga möteshus. Mitt jobb var att plocka upp spikar och skruvar som hade ramlat ner på marken så att de kunde användas igen. Det var ett enkelt jobb, men det

var mycket viktigt för mig. Det lärde mig hur man tjänar, och det hjälpte mig att förbereda mig för framtida tjänande i kyrkan. Kom ihåg att det du gör har betydelse, även om du är liten. ■

Jag heter Pedro och kommer från Brasilien

Från en intervju med
Amie Jane Leavitt

Pedro bor i det största landet i Sydamerika – Brasilien. Han bor i Curitiba, huvudstaden i den brasilianska staten Paraná. Pedro tycker om att vara med sin mamma och pappa och sin storebror och lillasyster. De tycker om att besöka templet och åka till stranden tillsammans. Pedro ser fram emot att bli missionär en dag! ■

* "Hej vänner!" på portugisiska.

*Olá, amigos!**

Jag läser skrifterna och ber tillsammans med min familj varje morgon innan jag åker till skolan. Mina favoritämnen är teckning och de brasilianska indianernas historia. Det är inte många av mina vänner i skolan som är medlemmar i kyrkan. Jag berättar för dem vad jag tror på och inbjuder dem att komma till kyrkan med mig.

jag tycker om att rita. Jag arbetar på mina konstverk många timmar varje vecka. Jag tycker också om att gå till biblioteket och titta i konstböckerna.

Jag älskar att spela fotboll. En annan sport jag gillar är hapkido, en slags kampsport från Korea.

Min favoritberättelse i skrift-erna är när Nephi går tillbaka till Jerusalem för att hämta mässingsplåtarna. Jag gillar att sätta upp och uppnå mål. Jag planerar att få min Tro på Gud-utmärkelse innan jag fyller 12.

Märkte du att passtämpeln saknades i januarinumret? Du kan klippa ut den och lägga till den nu!

JAG LÄNGTAR SÅ TILL TEMPLET

Min familj tycker om att besöka templet i Curitiba och promenera i trädgården runt omkring. Jag var bara fyra år när templet byggdes men jag kommer ihåg att jag var med på templets öppett hus. Det är ett speciellt minne för mig.

REDO ATT ÅKA!

Pedros väska är packad med några av hans favoritsaker. Vilka av de här sakerna skulle du packa i din väska?

När jag växer upp vill jag bli missionär. Jag vill verka i Manaus för där finns Amazondjungeln. Sedan vill jag jobba med grafisk design.

Sarah gick och gick

Heidi Poelman

Baserad på en sann berättelse

Sara hoppade och skuttade. Hon var redo att promenera runt sjön med sin familj. Hennes bror Josh sprang i förväg.

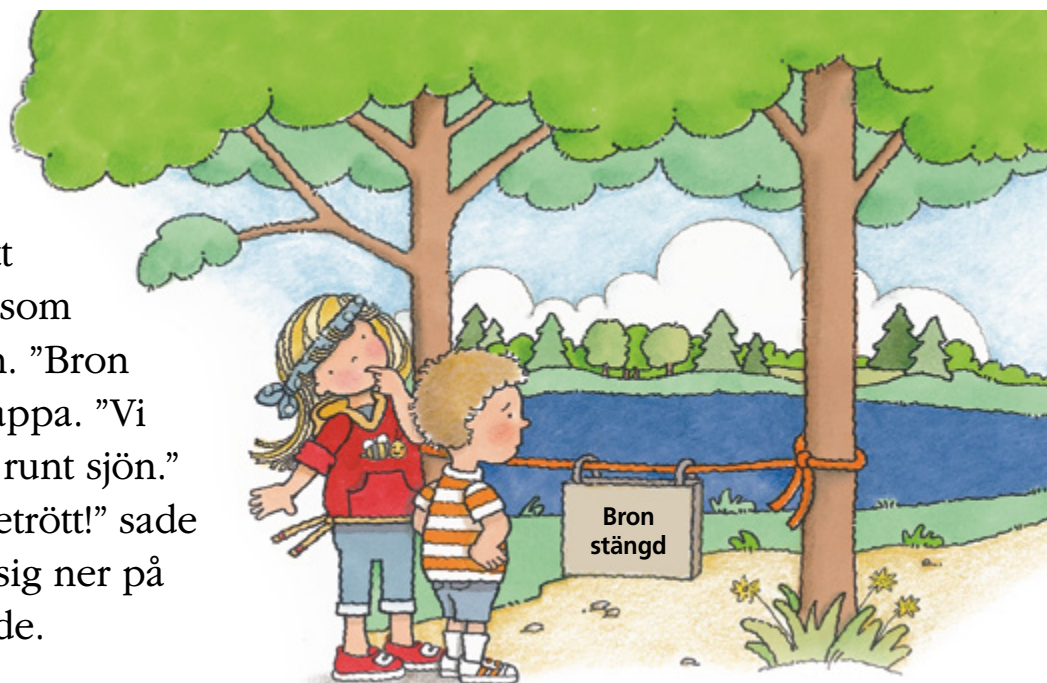

Snart började solen kännas het på Sarahs armar. Hennes ben började bli trötta.

”Oroa dig inte”, sade mamma.
”Vi är nästan tillbaka vid bilen.”

Då såg Sarah ett långt orange rep som blockerade stigen. "Bron är trasig", sade pappa. "Vi måste gå tillbaka runt sjön."

"Men jag är jättetrött!" sade Sarah. Josh satte sig ner på marken och surade.

"Kommer ni ihåg berättelsen om pionjärerna?" frågade mamma.

Sarah nickade. Hon tyckte om pionjärerna.

"De gick verkligen långt", sade mamma. "Ibland var det jättevarmt och ibland var det jättekallt. Men de fortsatte gå. När de kom fram till sitt nya hem byggde de hus och tempel."

Sarah var glad att pionjärerna hade fortsatt att gå. Hon kunde också fortsätta att gå. Hon höll ut handen mot Josh. "Kom igen", sade hon. "Vi ska gå ett tag till." ■

Författaren bor i Utah i USA.

Hur skiljer sig ditt liv från en pionjärs liv?
Vad har ni gemensamt?

HÅLL ÖGONEN PÅ STRANDEN

Richard M. Romney

Kyrkans tidningar

En kanottur till en ö i en nationalpark i närheten lät som det perfekta sättet att komma närmare min son. Ledarna för aronska prästdömet och de unga männen i vår församling hade planerat turen i flera månader och jag hade möjlighet att följa med dem.

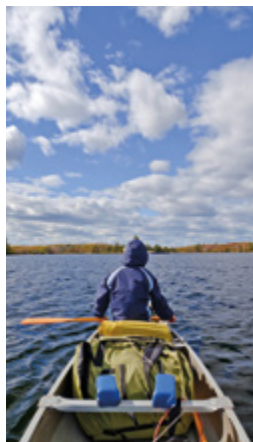
Min son McKay var i toppform och deltog i tre idrotter i high school. Det är förmodligen en anledning till att ledarna satte oss i samma kanot – de visste att han kunde paddla snabbt om det behövdes. Jag hade en del erfarenhet av att styra en kanot, så vi verkade vara ett bra team.

Jag var också glad att vi hade tid att prata ute på sjön. McKay hade varit igenom en hel del sedan hans mor dog och jag hade inte alltid kunnat hantera det på bästa sätt när det gällde hans behov och intressen.

Vi hade fått lite utbildning, vi hade flytvästar, vi kunde simma och vi hade erfarna ledare som vägledde oss.

Vad vi inte hade räknat med var vinden. Vi hade paddlat flera kilometer, styrt mot mitten av sjön och närmade oss stranden när vi plötsligt fick stark motvind.

De andra kanoterna tog sig fram till stranden men McKay och jag var i den sista kanoten. Vågorna blev allt högre och vi kom

Min son lärde mig något viktigt om var man ska titta och hur man hårdar ut.

ur kurs medan vi paddlade och paddlade och försökte komma framåt. Jag var trött och orolig. Jag körde ner paddeln i vattnet och drog för allt vad jag var värd i ett försök att komma tillbaka på rätt kurs, men det kändes som vi var kvar på samma ställe.

Det var först när kanoten var nära att välta som jag erkände högt att jag inte visste om jag orkade fortsätta. Då sade min son: "Du tittar på vågorna, pappa. Du kommer ingenstans om du gör det. Du måste hålla ögonen på stranden. Ser du trädet på kullen? Det är vårt mål. Om du fokuserar på det så klarar vi det."

Han hade rätt. När jag fokuserade på trädet kunde jag hålla kursen. Mina armar fick förnyad styrka. McKay angav rytmen för paddeltagen – "Dra. Vila. Dra. Vila." Så fortsatte vi stadigt framåt.

Vi kom fram till stranden, andra kom till vår hjälp och vi satte oss för att hämta andan. Den kvällen pratade vi, far och son, om vår upplevelse.

Vi kom ihåg vad president Thomas S. Monson har sagt om Herrens fyr: "Den vägleder genom livets stormar. Den ropar 'Tryggheten ligger hitåt. Hemmet ligger hitåt.'" ¹

Den eftermiddagen hade ett träd på stranden varit vår fyr. När jag var nära att miss-trösta hade min son gett mig det kloka rådet att inte titta på vågorna utan att hålla ögonen på stranden. Och vi hade kämpat tillsammans, och kommit varandra närmare. ■

SLUTNOT

1. Se Thomas S. Monson, "Tro, lydnad och uthållighet", *Liahona*, maj 2012, s. 127.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON.

När **Thomas S. Monson** var liten födde han upp kaniner och **duvor**. Han var känd för sin vänlighet. Han gav sina egna **kaniner** till en familj som behövde mat till Tacksägelsedagen och sitt **leksakerståg** till en pojke som inte hade fått några julklappar. När han blev stor arbetade han inom förlagsbranschen för tidningen **Deseret News**. Som apostel organiserade han den första staven i Östtyskland och fick godkännande för kyrkan att bygga **templet i Freiberg**. President Monson har kallat alla medlemmar i kyrkan att komma till undsättning när någon behöver hjälp.

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

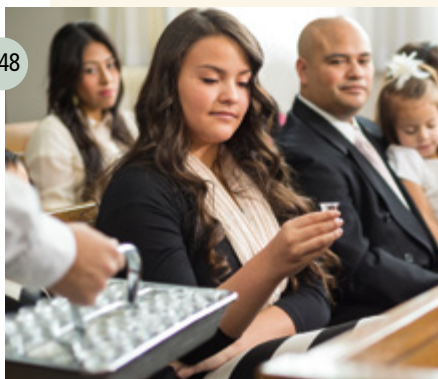
BLI fullkomliga i Kristus

s.42

Om vi förstår vad Frälsarens villigt givna försonande kärlek innebär kan vi befrias från felaktiga och orealistiska förväntningar på vad fullkomlighet är.

FÖR UNGDOMAR

s.48

GUDOMLIGA FÖRBUND SKAPAR STARKA KRISTNA

Hur får vi styrka av våra förbund med Gud?
Här är tre sätt.

FÖR BARN

Min lektion om tro

Emma odlar meloner för att
undervisa sin familj om tro.

s.67

SWEDISH

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Glädjen i att inbjuda andra att komma till Kristus

Äldste Axel H. Leimer, Tyskland

Områdessjuttio

För mer än 29 år sedan berättade en god vän om sin tro på Frälsaren för mig. Vi arbetade båda som kypare på en fin restaurang i Denver. Min vän Tony arbetade alltid på restaurangen under sina terminsuppehåll för att försörja sin unga familj.

Tonys goda rykte var välkänt bland våra medarbetare. Han arbetade hårt, var pålitlig och levde efter strikta moralregler. I samtal med medarbetare försvarade han ofta sin tro och sitt sätt att leva. Han var öppen, gladlynt, aldrig defensiv och uppenbarligen mycket nöjd med de beslut han fattat i sitt liv. Efter att jag ställt flera frågor om hans tro, bjöd han hem mig till sin familj för ett samtal. Han berättade för mig att missionärerna var bättre på att besvara mina frågor. Denna inbjudan förändrade mitt liv.

Tony beskrev nyligen glädjen han kände när han fick dela med sig av evangeliet till mig för så många år sedan. Men jag kan inte ens börja räkna de välsignelser som jag har fått på grund av

Tonys villighet att dela med sig av sitt vittnesbörd.

Vi hör ofta tal om den glädje vi får uppleva om vi för själar till Kristus. Denna glädje kommer från Anden, som knyter samman vår upplevelse med mottagarens när hon eller han lär känna Frälsaren. Detta kärleksband är ett av de stora mirakel som kommer av att dela med sig av evangeliet. Och medan man delar med sig, mångfaldigas glädjen och välsignelserna.

Sann glädje kan beskrivas som "ett lyckotillstånd som kommer av ett rättfärdigt levnads-sätt".¹ Den glädje vi upplever genom evangeliet är mer varaktig än någon form av världsliga nöjen. Det är en glädje som ingen kan ta ifrån oss.²

Frälsaren säger själv att han är källan till glädje och kopplar den tydligt till efterlevnaden av hans bud, hans kärlek till oss och vår kärlek till varandra. Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek. Detta har jag talat till er, för att

min glädje skall vara i er och *för att* er glädje skall bli fullkomlig. Detta är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.³

Sann kristlig kärlek kräver kärleken till vår nästa som det enda acceptabla motivet till missionsarbete. Äldste John K. Carmack talade om denna kärlek som något som varken kan köpas eller framtvingas. "Vår metod är att 'övertyga och välsigna med vishet, kärlek och ljus, men aldrig att tvinga det mänskliga sinnet'."^{4 5} Han beskrev det som en enande kärlek som är kopplad till våra vittnesbörd.

Jag kan uttrycka min kärlek till Frälsaren, som är källan till min glädje, genom att dela med

**Äldste
Axel H. Leimer**

mig av evangeliet till andra.

Kärlek måste alltid vara motivationen till missionsarbete.

Om avsikten med jordelivet är att alla människor ska ha glädje, borde alla få en inbjudan att komma till Kristus.⁶

Eftersom denna glädje, som kommer av en inbjudan att komma till Kristus, mångfaldigas mellan givaren och mottagaren, är den kanske en av de största goda krafterna i den här världen. Det är verkligen en gåva som anstår sann vänskap och kärlek. Att inbjuda andra att komma till Kristus, och därigenom öppna porten för dem till eviga välsignelser, är kristenhetens renaste gärning och beviset på vår kärlek till varandra. Hur kan vi låta bli att följa Herrens uppmaning att inbjuda alla att komma till Kristus?⁷

Under det att min glädje, som en som blev inbjuden att komma till Kristus, fortsätter att växa, mångfaldigas den dessutom med varje vittnesbörd och inbjudan jag delar med mig av. Låt mig även få inbjuda er att välsigna någons liv genom en enkel inbjudan. ■

FOTNOTER

1. En handledning för skrifterna.
2. Joh. 16:22.
3. Joh. 15:10–12.
4. *Hymn* 240: "Know This, That Every Soul Is Free".
5. Förenade i kärlek och vittnesbörd, äldste John K. Carmack, *Liahona*, juli 2001.
6. 2 Nephi 2:22–25.
7. L&F 20:59.

Minnesstund för äldste Bailey

Helena Österlund

Den 2 mars 2014 hände det ofattbara, det fruktansvärda: En ung missionär, äldste Mason Bailey, 19 år, blev påkörd av en bilist och avled. Nyheten spreds snabbt på sociala medier och till alla medlemmar. Bestörtning, sorg och tårar. Men i all sorg lyste evangeliets principer om andevärlden, eviga familjer och hopp om återförening igenom. Vi saknar en äldste som spred entusiasm och glädje vart han än gick, men finner glädje i att veta att han fortsätter sin mission på andra sidan.

En vecka senare, söndagen den 9 mars, hölls en minnesstund för honom i Västerås kapell. Kapellet var överfullt. Alla grenens medlemmar, 91 missionärer, områdespresident Teixeira med hustru, områdessjuttio Ingvar Olsson med hustru, missionspresident Newell med hustru, Stockholms stavspresident Jakob Hagman med hustru tillsammans med grenspresidenten i Västerås, Roger Pettersson, som ledde mötet, samt många, många fler. Västmanlands Läns Tidning hade både reporter och fotograf på plats. Äldste Baileys familj kunde även delta i minnesstunden via Skype. Tekniken kan vara fantastisk!

Alla de tillresta ledarna talade, primärbarnen i grenen sjöng

"Helamans armé", alla missionärer sjöng "Blott en dag". Inte ett öga var torrt. För att säga det med äldste Teixeiras ord:

"När hjärtan blir mjukare kommer himmel och jord närmare varandra. Vi kan träffa våra älskade igen när vi har förlorat dem, och sorgen kan vara ett sätt att komma närmare vår himmelske Fader."

Grenspresident Pettersson inledde mötet med att berätta att äldste Bailey betydde mycket för alla han mötte. Genom att komma tillsammans för denna minnesstund fanns möjlighet att fylla boken av minnen av äldste Bailey.

Syster Newell berättade om första gången äldste Bailey kom hem till dem i missionshemmet. Hon kände en enorm glädje och kärlek när hon såg honom. Han hade en kristuslik attityd, han hade kärlek. Han delade evangeliet med hela sin själ. Hon talade om vikten av att se det stora i det enkla. Om vi kan värdesätta de små enkla sakerna, för de oss närmare vår himmelske Fader. Hans familj kan finna frid i de små, enkla sakerna. En tröst för familjen är att äldste Bailey kommer att fortsätta att vara missionär och predika om det sanna evangeliet i nästa tillvaro.

President Newell talade även han om äldste Baileys stora hjärta och om den lycka han kände i att tjäna. Han fortsatte med att läsa äldste Baileys sista dagboksanteckningar. Han hade precis haft ett dop den dagen och skrev att det var hans 235:e dag på missionen. Han var så lycklig över att han fått döpa en kvinna in i kyrkan denna dag, och att han hade varit nervös och övat och övat hela dagen. Han skrev att han verkligen av hela sitt hjärta älskade det svenska folket, men att det var ett hårt arbete. Han skrev:

”Det är Herrens verk och Han är med mig varje steg på vägen”.

Stavspresident Hagman berättade om äldste Bailey som person. President Hagman bor i Västerås, så han och hans familj hade möjlighet att personligen lära känna denne äldste.

”Han hade en enormt glad och optimistisk attityd. Han bar alltid med sig en stark ande. Han tjänade verkligen alla. När han var hemma hos vår familj brukade han alltid sätta sig med barnen och leka med dem och de ville aldrig att han skulle åka därifrån. Han såg alltid alla människor och ”gjorde deras dag”, berättade president Hagman.

Han betonade att äldste Baileys mission nu fortsätter på andra sidan i en annan form. Han avslutade med att säga att vi nu vänder våra hjärtan mot varandra för att kunna vara en del av detta tillsammans och hjälpa varandra.

Äldste Olsson inledde även han med att säga att äldste Bailey fick en förflyttning av sina ledare till den plats han är på nu. Han sade:

”Vi vet att det är svårt, men han är väl omhändertagen av många som älskar honom, och änglarna välkomnar honom dit. Herren vet vad han gör och vi behöver aldrig oroa oss för att han inte vet vad han gör”.

Det blev en fantastisk minnesstund för äldste Bailey. Alla som var där kunde känna vår Himmelske Faders kärlek till oss alla, och speciellt till äldste Baileys familj. Alla missionärer som var där var naturligtvis ledsna över att ha förlorat en vän och kamrat, men det var härligt att se dem omfamna och trösta varandra. Evangeliet ger verkligen människan tröst och hopp. I sorgen kan vi känna frid och finna tröst hos varandra och i vår tro.

Gud vare med dig tills vi möts igen, äldste Bailey. ■

***Missionärerna
sjunger på
äldste Baileys
minnesstund.***

Nytt missionspresidentpar till Sverige

Helena Österlund

I och med att sommaren gjort sitt inträde har president och syster Newells treåriga mission kommit till sitt slut. De har gjort ett fantastiskt arbete med att leda våra missionärer framåt i Herrens verk. I och med att de åker hem, anländer vårt nya missionspresidentskap: President James Beckstrand och syster Tamara Beckstrand. Vi träffade dem via Skype för några månader sedan för att intervjua dem.

President Beckstrand verkade som missionär i Sverige 1976–78. Han älskade varje minut och har ofta och gärna pratat om sin mission sedan dess. Att hans anfader från Jönköping blev medlem redan 1859 i Sverige, gör vårt land extra betydelsefullt för familjen. Syster Beckstrand bekräftar detta med ett varmt skrätt och säger:

”Det känns som om jag redan varit på mission där, tack vare de brev han skickade hem därifrån och alla berättelser vi hört sedan dess. När vi fick kallelsen kändes det som att vi ska få åka hem!”

Paret har bott i en liten stad med ca. 200 invånare i mellersta Utah i över 30 år. Paret har två söner och två döttrar samt nio barnbarn. Ytterligare tre kommer att födas inom några månader efter att de inlett sin mission!

TAMARA BECKSTRAND

President och syster Beckstrand, nytt missionspresidentpar i Sverige.

President Beckstrand har arbetat på ett företag som äger och driver ett antal sjukhus runtom i Utah. Han fick ett erbjudande att pensionera sig hösten 2013, ett erbjudande de bestämde sig för att tacka ja till. På hans allra sista dag på arbetet togs den första kontakten från kyrkan angående missionen. De kände och känner sig väldigt ödmjuka inför att vår himmelske Fader känner och vet exakt var hans barn är och i vilken situation.

”Ibland tittar jag på min fru och säger: ’HUR kunde vår himmelske Fader hitta just oss av alla?’ Men svaret på den frågan förstärker samtidigt vår tro och övertygelse om att det här är Hans verk. Han är den som leder och kommer hjälpa oss att klara av detta stora och viktiga kall att få ta hand om drygt 200 missionärer och dela evangeliet med fler av det svenska folket. Vi känner oss mycket ödmjuka.”

Syster Beckstrand fortsätter med tårar i ögonen:

”Att få vara på mission tillsammans, i Sverige, är en enorm välsignelse. Evangeliet har alltid varit det viktigaste i mitt liv. Jag hann aldrig verka som missionär innan vi gifte oss, men nu får jag chansen. Att arbeta tillsammans med missionärerna och dela med sig av evangeliet till människor som ännu inte känner till sanningen, det känns speciellt för mig, ända in i hjärteroten. Jag känner redan en stor kärlek till både missionärerna och det svenska folket.”

Paret avslutar och säger samstämmigt:

”Vi kan knappt vänta på att få sätta igång. Naturligtvis känner vi oss lite nervösa också. Men vi förlitar oss på att Herren kommer att hjälpa oss. Vi är ivriga att komma igång och se vad Herren har i beredskap för oss. Vi är ivriga att få dela med oss av evangeliet till det svenska folket, att få arbeta tillsammans med alla goda, härliga, andliga medlemmar och hjälpa missionärerna! Vi är alla involverade i ett härligt verk.”

President och syster Newell kommer att bli saknade som missionspresidentpar, men vi kan se fram emot ett nytt härligt par som med samma iver och glädje kommer hjälpa verket framåt. Välkomna, president och syster Beckstrand! ■

Deseret Book ger ut bok om svenskt medlemspar

Birgitta Karlfeldt

Agnes och Gustav Palm har varit aktiva i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga sedan 1953. *Surviving Hitler* är en biografi skriven av sonen Håkan Palm och är baserad på hans pappas och mammas berättelser. Pappa Gustav var Waffen SS-soldat under andra världskriget, och mamma Agnes är en judisk kvinna som levt i koncentrationsläger.

Agnes Veronika Erdös Palm, föddes i en judisk familj i Ungern 1919. Den 8 juli 1944 anlände Agnes och hennes föräldrar till Auschwitz-Birkenau. På godståget hade Agnes pappa gett henne en patriarkalisk välsignelse, i vilken det bland annat sades att trots mycket lidande skulle Agnes överleva. Hans ande skulle beskydda henne och leda henne till sanningen. Trots de nästan outhärdliga förhållandena kände hon ett inre lugn.

Agnes föräldrar fördes till gaskammaren direkt vid sin ankomst till Auschwitz. På vägen dit ropade Agnes pappa högt till Agnes: ”Kan du höra mig, min flicka? Kom ihåg vad jag sade, att vi ska mötas där!” Och han pekade mot skyn.

Agnes beslöt att göra allt hon kunde för att överleva, så att hennes pappas välsignelse skulle besannas. Den vämjeliga stanken från de stora gaskammarugnarna och röken från de stora skorstenarna var obeskrivlig. Tiotusentals kremerades

FAMILJEN PALM

Agnes och Gustav Palm vars upplevelser nu utges som en bok skriven av sonen Håkan Palm.

varje dag. Agnes beskyddades på förunderliga sätt vid många tillfällen. Hon visade många gånger också stort mod. När fångar kom från arbetet med att tillverka krigsmaterial, med morötter gömda i kläderna, vilket var absolut förbjudet, kallades Agnes till kommandantens kontor och tillfrågades ohövligen varför hon inte hade rapporterat eller konfiskerat deras morötter. Hon svarade djävt att om de hade tillräckligt med mat, skulle de inte stjäla. Lägerkommendanten var arg och upprörd men sade att eftersom Agnes var så intellektuell och modig, skulle hon befordras till hans assistent. Men hon ville inte ha någon särskild status, så nästa morgon följde hon de andra till arbetet.

Gustav Palm föddes den 24 oktober 1922 på en liten gård i Spydeberg i Østfold i Norge.

1935 flyttade familjen till Sverige. Gustavs pappa arbetade ofta borta på i skogen och på andra gårdar och Gustav och hans bror utförde det hårda arbetet på deras gård och tog också dagjobb i granntrakten.

Gustavs föräldrar skildes. 1939 sålde mamman gården i Sverige och köpte en mindre i Onsøy, Norge.

Den 4 augusti 1944 sändes Gustav till östfronten och blev soldat i 11:e SS-divisionen Nordland, norska regementet, 2:a bataljonen, 5:e kompaniet.

Den 23 september 1944 kommenderades Gustav och fem andra att gå först vid attacken mot ryska fronten. De hade fiendeartilleri och maskingevär framför sig och stridsvagnar som sköt bakifrån. Uppgiften var självmord. Vid ett tillfälle kom en

FAMILJEN PALM

Omslaget till boken *Surviving Hitler*.

Hela deras historia fram till hur de möttes i Sverige, utblottade, övergivna och ensamma och med så helt olika bakgrund i kultur, social status, utbildning och religion är en gripande, inspirerande berättelse som återges i boken. Både Gustav och Agnes hade vid ett flertal tillfällen känt att en högre makt gripit in och räddat dem från en säker död.

Boken "Surviving Hitler, the Unlikely True Story of an SS Soldier and a Jewish Woman" utkommer på engelska på Deseret Book Company och Amazon i juli 2014. Eventuell förtjänst kommer att gå till syften som stämmer med Gustavs och Agnes värderingar, som att stötta släktmedlemmars mission och till släktträffar.

En utförligare berättelse om Gustav och Agnes' upplevelser kan läsas på kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se. ■

Tisdagskvällar är det volleyboll i Jönköping

ÅSA LINGERFORS

Sedan ett par år tillbaka är tisdagskvällarna i Jönköpings församling viktiga för volleyboll. Det är systrarna i Hjälpföreningen som började med denna aktivitet, som har blivit väldigt populär. Nu är det inte bara en Hjälpföreningsaktivitet, utan alla som vill spela volleyboll är välkomna. Den här tisdagskvällen träffades fr.v. Åsa Lingerfors, Jennifer Thörn, Inger Hegyessy, Julie Malm, Melanie Strömberg, Kristina Magnusson, Stephanie Ahlström, Sandra Salo och Birgitta Wallgren.

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Perfekt start på året

Alexander Hegyessy, Jönköpings församling

Jag var tillsammans med mina föräldrar och en stor del av Jönköpings församling och besökte templet i Stockholm i början av januari, något jag såg fram emot av olika anledningar. Vi åkte på torsdag morgon för att ge oss tid att stanna på vägen så att jag skulle få uppdatera min garderob, något jag också såg mycket framemot, vilket fick mig att undra vad det var som verkligen motiverade mig att åka med mina föräldrar till templet.

Men oj vad det kom att vara en stor välsignelse för mig och förhoppningsvis till andra! Vad som förvånade mig var hur bra jag mådde under hela denna vecka.

I mycket av hur jag är som person, en som nästintill aktivt söker att få vara stöd till andra, så bildas en relation med ett antal människor som förlitar sig på mig, och i viss mån söker efter tröst från mig. Vissa insjuknade i problem som krävde inläggning på sjukhuset, någon annan hade stora emotionella problem på grund av en separation från en god vän och ännu en annan var väldigt rädd inför ett kirurgiskt ingrepp. Det krävdes viss styrka från mig, och en hel del inspiration och kärlek för att lyckas trösta dem och hålla mig själv på gott humör, fyllt med hopp och inte en förtvivlan över problemen som drabbat dem. Allt detta fann jag i vår Herres hus, templet.

Allt fann jag där. Vare sig det var i mitt slappande i gästhemmet eller min tid i templet i väntan

på att tjäna, så fann jag så mycket styrka från att ha varit i och omkring templet. Jag erhöll ett tålmod och kärlek för människorna runt omkring mig, där det största beviset var att jag fann små barn i sina försök att vara små busfrön gulliga, något jag vanligtvis inte tycker, och små nyfödda barn som aldrig slutade gråta och skrika var inte irriterande.

Jag fann inspiration i skrifterna. I en av dopsessionerna hölls ett litet tal av en i tempelpresidentskapet som uppmanade oss att fokusera på Kristus, och mitt tillvägagångssätt är oftast att slå upp skriftstället i Mormons bok, Alma 7:11-12, där det talas om Kristi försoning. Men det intressanta var inte något av orden som jag läste där, utan det var känslan att fortsätta läsa de efterföljande verserna 14-15:

"Nu säger jag er att ni måste omvända er och föddas på nytt. Ty Anden säger att om ni inte är födda på nytt kan ni inte ärva himmelriket. Kom därför och bli döpta till omvändelse så att ni kan tvättas rena från era synder, och så att ni kan tro på Guds Lamm som tar bort världens synder och som är mäktig att frälsa och rena er från all orättfärdighet.

Ja, jag säger er: Kom, och frukta inte, lägg bort varje synd som så lätt ansätter er och som binder er till undergång, ja, kom och gå till verket och visa er Gud att ni är villiga att omvända er från era synder och ingå ett förbund med honom om att hålla hans bud, och betyga detta för honom i dag genom att gå ned i dopets vatten."

Dessa verser slog mig väldigt starkt i den stund som jag läste dessa för mig själv, och jag kände en enorm tacksamhet över möjligheten jag haft att få bli döpt själv, men också att kunna som ställföreträdande utföra dop för människor på andra sidan. Jag är enormt tacksam över Kristus och hans försoning. Jag är enormt tacksam över de bönesvar jag fick under min tid som besökande i templet, svar för mig personligen, och svar samt stöd till mina närstående.

Att besöka templet som en av de första saker på det nya året gav mig en perfekt start på ett år då jag hoppas kunna bli en bättre människa i alla avseenden, och jag uppmuntrar alla som söker svar och har möjlighet, att besöka templet. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista Dagars Heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas. Se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under – Övrigt material – *Liahona* – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■